

RUTES

AMAGADES DE MALLORCA

SOLLER - SA CALOBRA

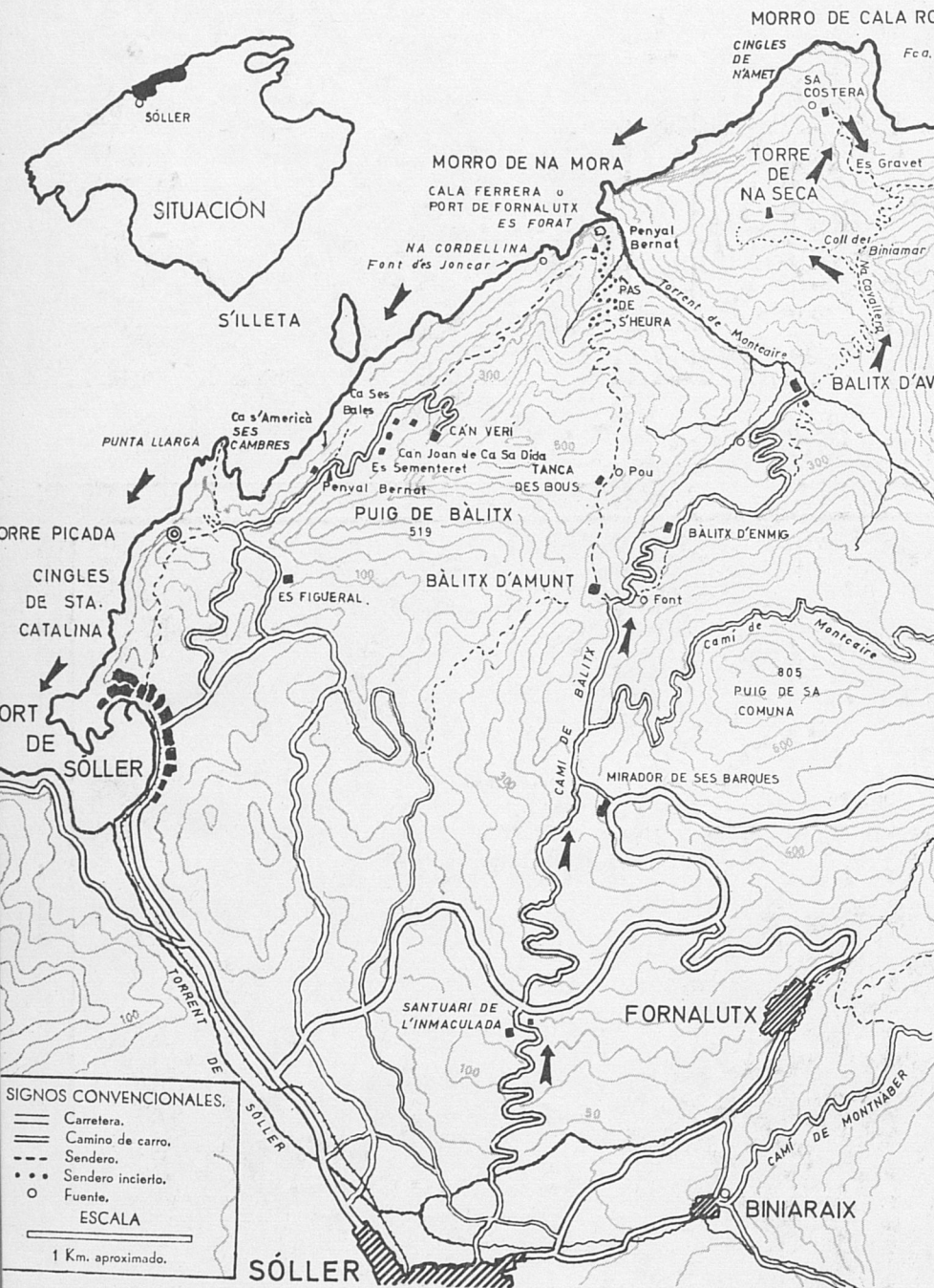
I. Sóller - Torre de Sa Seca

69

ITINERARIO

COBERTA. El Puig de Sa Seca vist des de les proximitats, tot arribant el vell camí de ferradura dels Bàltx a la vista de la fondalada de Bàltx d'Avall.

A la cresta del Puig de Sa Seca, una mica a l'esquerra de la seva meitat, es veu la vella torre de senyals, projectant-se com un punt damunt el cel. A la dreta, el Coll de Sa Costera entre Sa Seca i la Muntanya de Montcaire.

El primer comprén el trajecte entre Sóller i el Puig de Sa Seca; l'altre inclourà el trajecte de Sa Costera fins la Cala Tuent; és a dir el sector del vessant septemtrional de la Muntanya de Montcaire, o sigui, el tros entre Tuent i el Coll de Sa Costera, amb les cases d'aquesta possessió, els Cingles de N'Amet i el Morro d'Es Forat. El tercer fascicle, després de fer-nos arribar des de la Cala Tuent a Sa Calobra, descriurà la costa penya-segada, vista des de la mar, entre Sa Calobra i el Port de Sóller.

Maldament aquesta ruta es doni ara d'aquesta manera, com un tot continuat, es poden introduir algunes variants, com saben ben bé els excursionistes habituals. Nosaltres hem preferit descriure-la com una línia contínua, a fi d'evitar la repetició, en successives anades i tornades, d'una documentació gràfica que hauria de prendre iguals o similars motius. No obstant això, farem ocasional referència a alguna variant possible.

Altres aspectes a considerar és que, encara que es faci la ruta completa i continuada con ací es descriu —el que és perfectament possible—, qualcú pot opinar que potser seria millor fer-la a l'inversa; o sigui, anar a Sa Calobra al dematí en barca, i tornar a peu a Sóller per Sa Costera i els Bàltx. Això no més tindria l'inconvenient d'haver de carregar amb el recapte, podent fer l'aturada pel dinar a qualsevol de les fonts del camí; en tant que l'alternativa que propugnam no necessita ocupar-se del menjar, resultant més còmode i agradable dinar a qualsevol dels restaurants de Sa Calobra, després d'haver-s'hi donat un bon bany refrescant al final de la caminada.

Existeix, és ver, el petit perill de que, per espanyar-se repentinament el temps, no surti la barca i l'excursionista quedi bloquejat a Sa Calobra; el que, naturalment, no pot ocórrer de l'altra forma.

En el recorregut a peu de Sóller a Sa Calobra sempre hi ha camins o caminois; és a dir, que el camí sempre és sense complicacions, i abunden els punts d'aigua potable —fonts o pous— ben necessaris a l'estiu i en una caminada que a qualcú pot semblar interminable. Per aquesta causa, no deu atacar-la qui no tingui confiança en la seva resistència física per a aguantar-la.

Les característiques de cadascú dels tres bocins de la ruta són:

(Segueix a la contracoberta posterior)

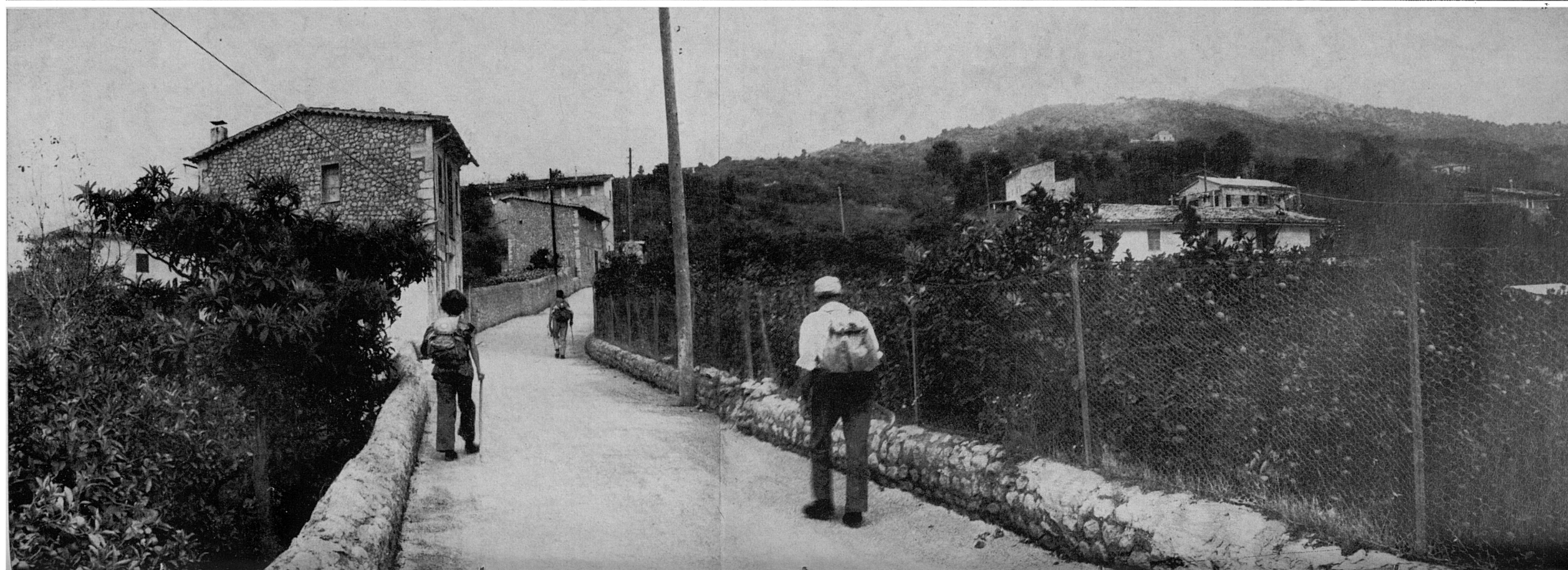
El circuit de Sóller a Sa Calobra, a peu, i tornada per mar al port de Sóller, és una experiència excursionista interessant i molt atractiva. I fàcil de fer, encara que, naturalment, no més es pugui atacar a l'estiu, tenint en compte que la seguretat d'un temps bonançós i una mar en calma és imprescindible per a que surti la barca pública que hi fa el viatge. I és que la costa entre Sóller i Sa Calobra és molt brava, espectacularment penya-segada, i manca completament de qualsevol abric per arrear-se en cas necessari. Es per això que la barca no més sol funcionar a l'estiu, fora dels dies que hi ha perill de temporal.

El present fascicle, i altres dos que seguiran a continuació, descriuen fotogràficament aquesta ruta. Ha estat necessari utilitzar per a ella tres fascicles, degut a l'abundància de documentació gràfica interessant.

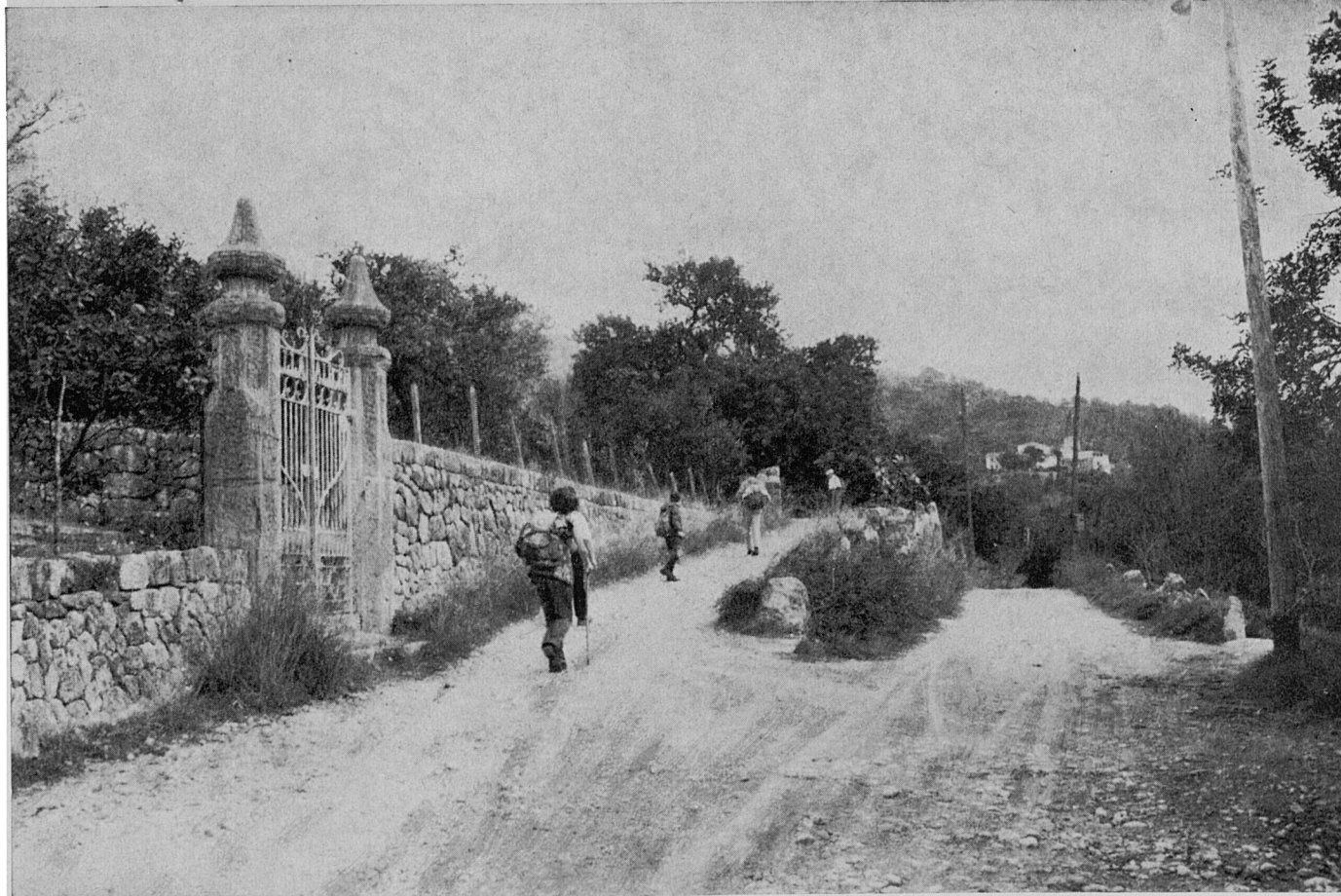
1-2. Aquesta caminada comença a Sóller, d'on sortim pel carrer de les Animes, enllaçant de tot d'una amb el camí dels Bàl·ix,...

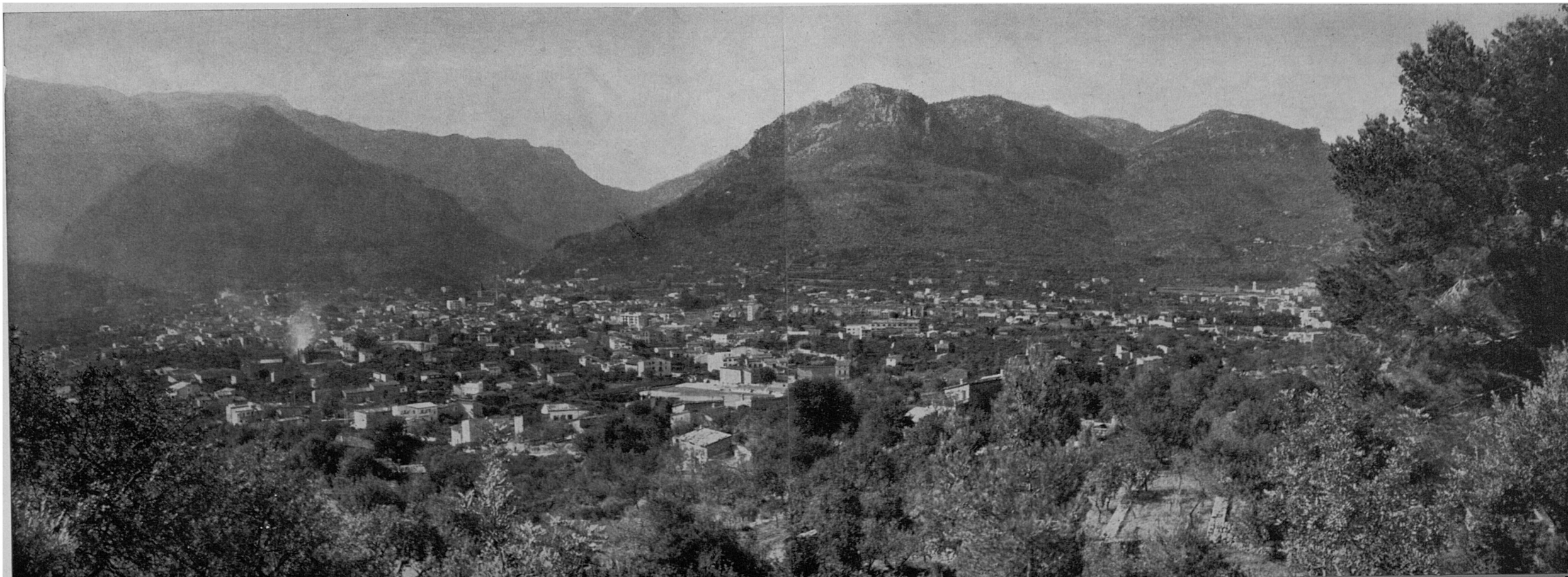

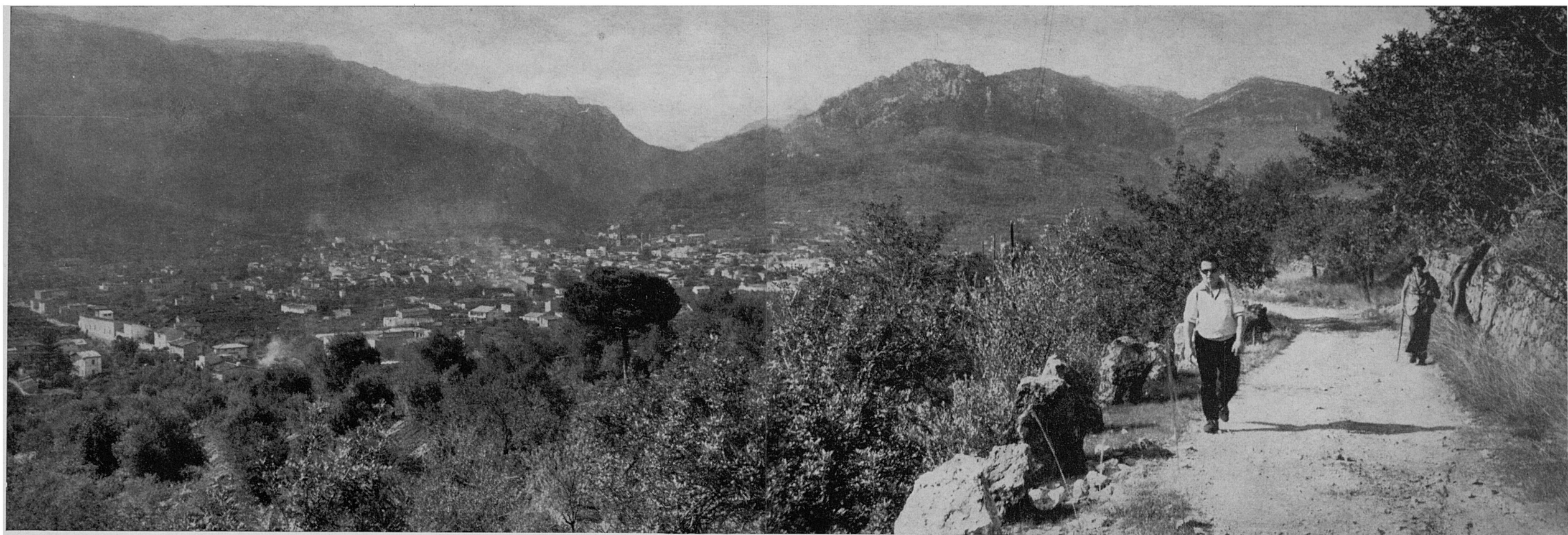
3-4. ...que discorr al seu començament pels afores del poble, entre taronjers i cases rústiques disseminades per la vall,...

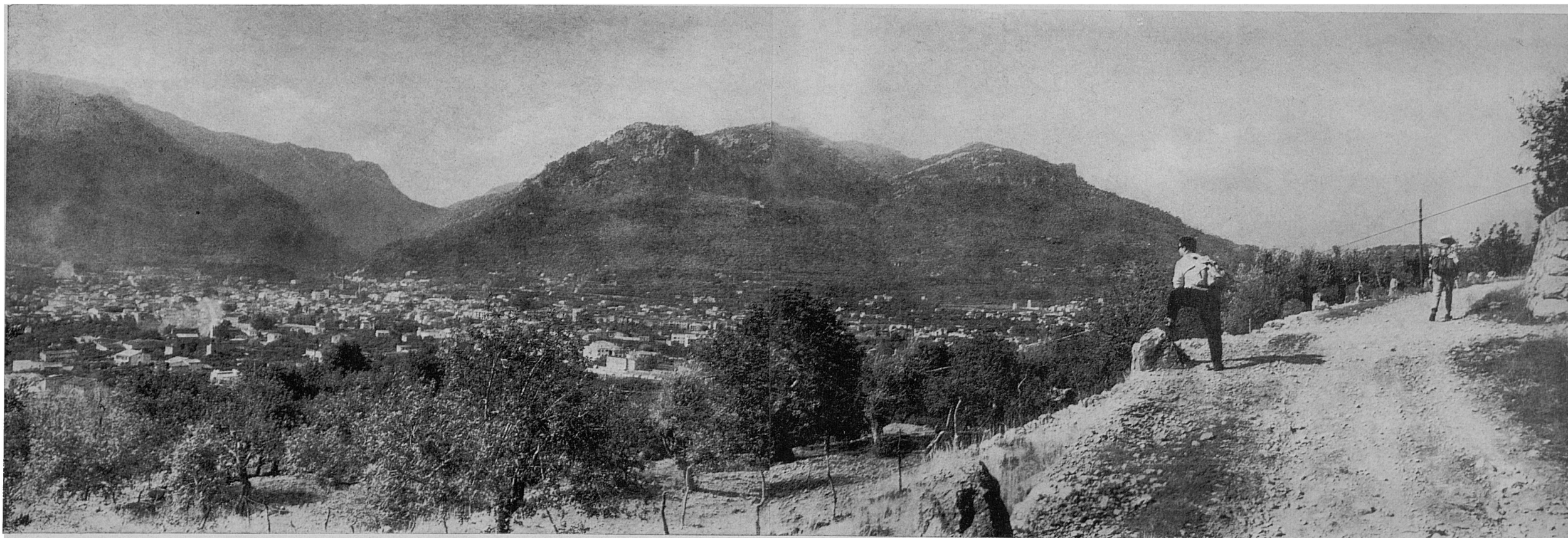
5. ...iniciant de seguida la pujada que no deixarà fins les proximitats de Bàlitz d'Amunt. Al punt que indica aquesta fotografia comença propiament el camí dels Bàlitz, deixada enrera la complicació d'interseccions i bifurcacions de la zona baixa. A la fotografia, a l'enfront, les cases de Binibassí, antiga i prestigiosa possessió de la vall de Sóller.

6. Una mica més amunt, on ja no arriben els tarongers i comença la zona seca d'oliveres i garrovers, el camí va descobrint de cada vegada més amples perspectives de Sóller i la seva vall, envoltada d'altres muntanyes.

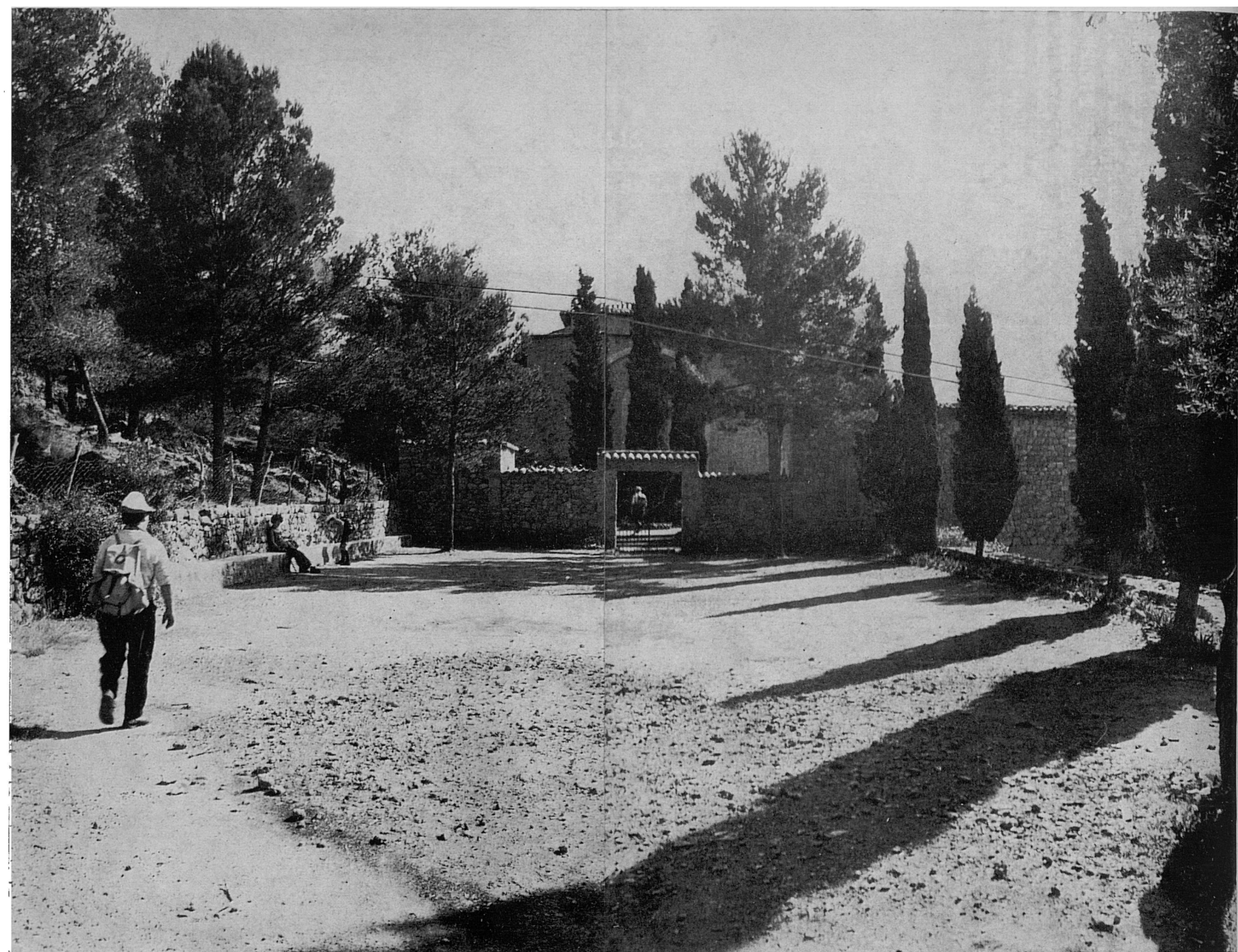

7-8. El camí escala el coster mitjançant continus revolts i zig-zaguejos, que s'orienten ja cap aquesta banda, ja cap a la contrària.

9. Convé de tant en tant fer alguna detenció, i, al temps de recuperar l'alé —el camí és llarg, i hi ha que prendre'l amb calma, sobretot al començament— pegar una ullada i gaudir de la visió de l'esplèndid panorama que s'abasta cada vegada més ample allà baix i a l'entorn. Al front, la vall fondalada de Sóller apareix tancada per l'altíssim muradal de la Serra d'Alfàbia (1.068 m.) i el complex orogràfic que presideix el Puig des Teix (1.064 m.), estant ací principalment visibles els seus contraforts damunt Sóller, integrats per la Serra de Sa Galera i Sa Mola. Entre un i altre complexos orogràfics —Serra d'Alfàbia/Teix— s'arqueja el Coll de Sóller, per on passa la carretera de Palma.

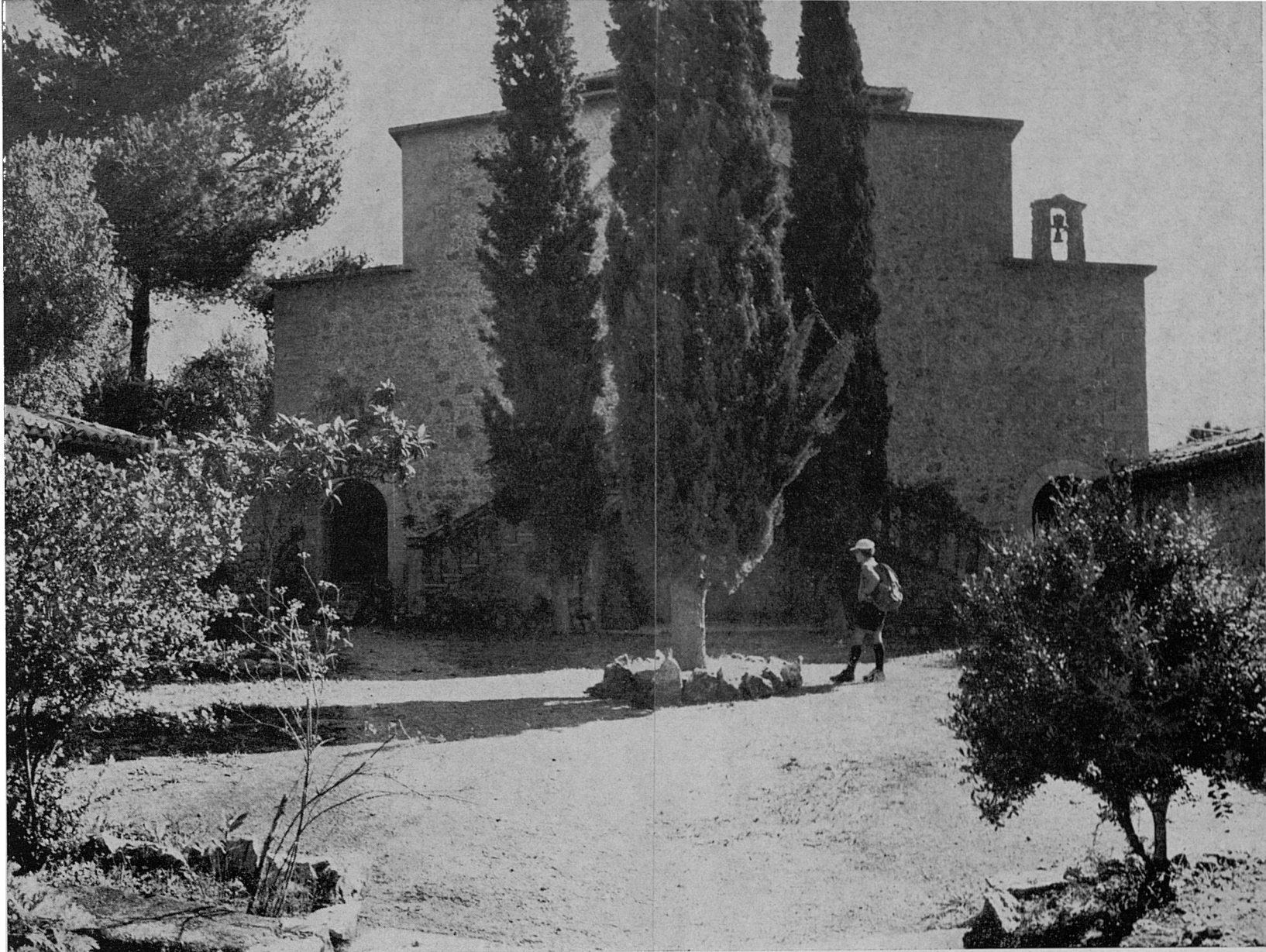

10. Cosa de dos kilòmetres de la sortida de Sóller, el camí dels Bàltx arriba al punt on s'hi troba el Santuari de l'Immaculada i el Monestir de Sancta Maria de S'Olivar. Aquesta recent creu de fusta (que no durarà masa, encara que és possible que sigui substituïda per una altra de materials més duraders), s'hi troba entre ambdós, a un colze del camí davant l'entrada a la claustra del novell monestir.

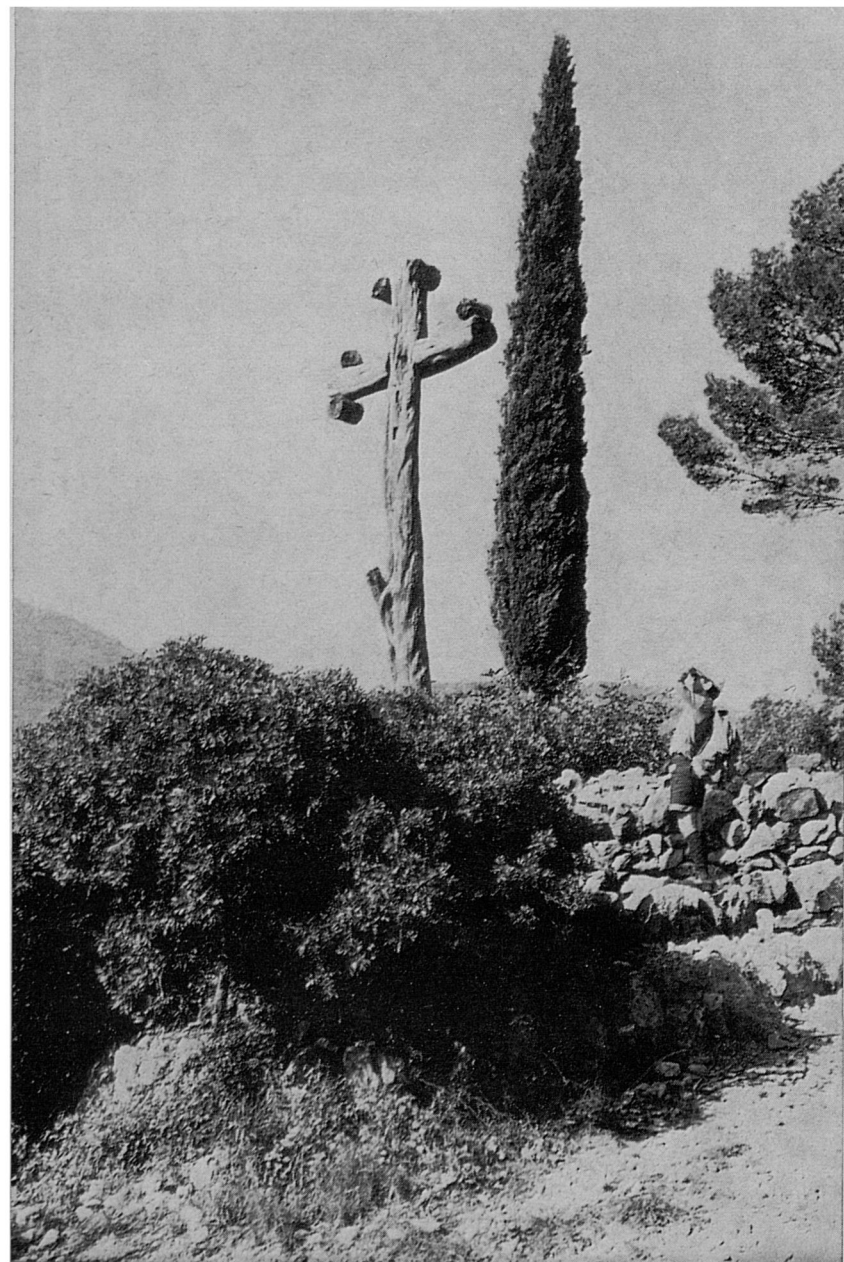
11-13. Entram. Aquesta és la vista de la clastra i d'alguns dels seus detalls. A l'enfront, l'edificació principal del monestir, on tenen la capella,...

14. ...l'interior de la qual registra aquesta fotografia. Tota l'obra, com es veu, és molt nova i senzilla, encara que armònica i de bon gust.

15-16. Nous aspectes, des de diversos angles, de la rústica i simpàtica creu de fusta, col·locada pels monjos de Sancta Maria de S'Olivar davant l'entrada del seu petit monestir.

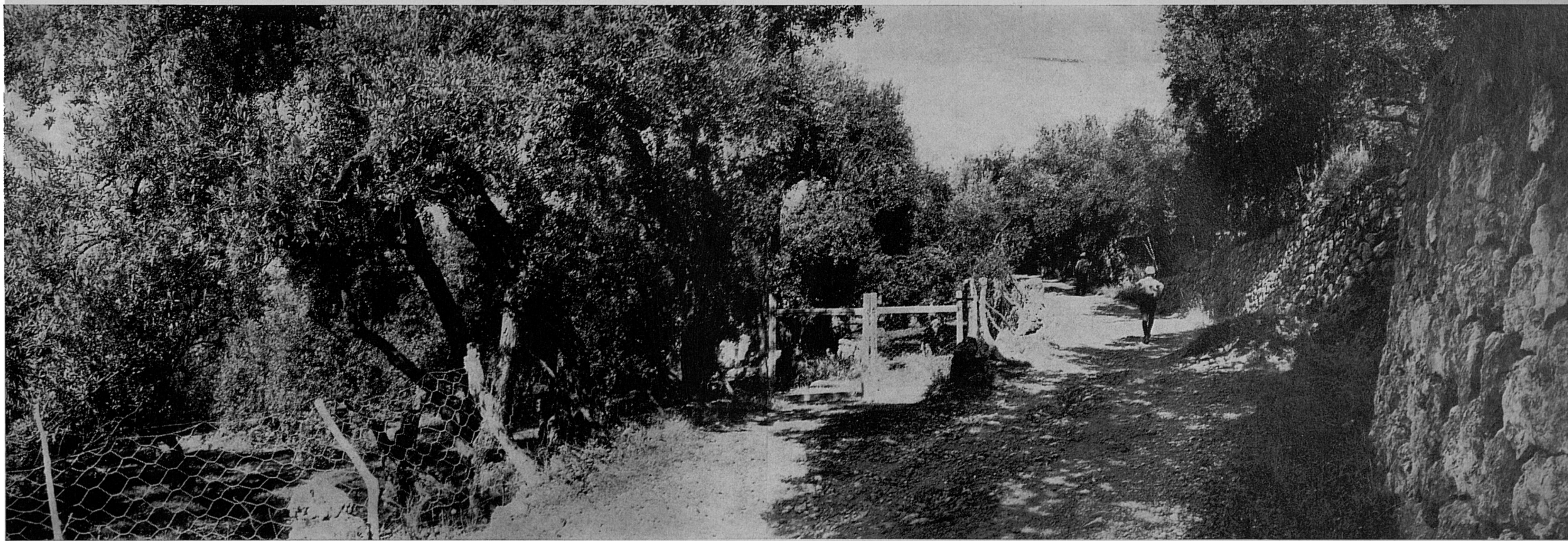
17-19. Allà mateix, al costat, s'hi troba el Santuari de l'Immaculada. El camí li passa pel costat del seu recinte, tancat per paret de pedra tosca, que intenta recordar —igual que l'obra de la capella— amb aquella aparença de rusticitat (o pseudorusticitat) que és tradicional en aquestes edificacions, l'ambient originari (?) de la cova de Lourdes. Sens dubte que es tractà de fer una cosa «mona» i suggerent; però pot ésser que a més d'un li sembli aquesta capella una edificació de gust dubtós, o, simplement, lletja.

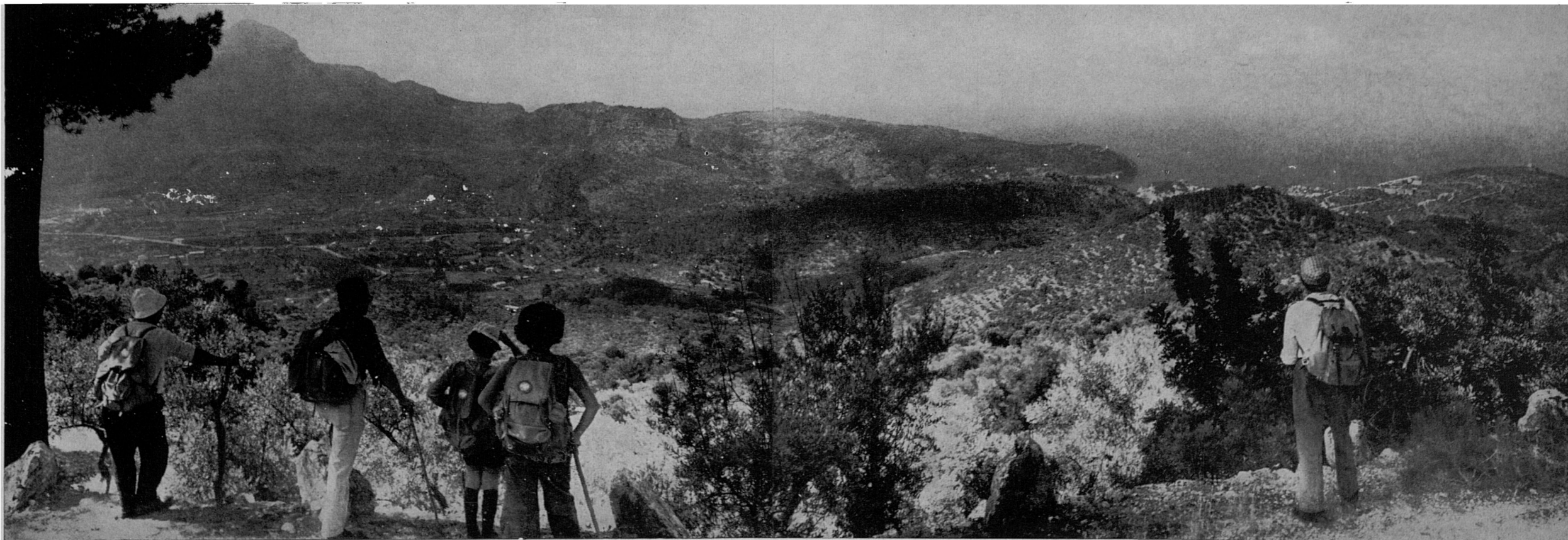

20-22. El camí segueix pujant. Als seus costats, ací i allà, alguna petita i pintoresca caseta de conreu.

23. Des d'una aclarida miranda, poc abans d'arribar a l'altura del Mirador de Ses Barques, s'abasta la panoràmica de la vall de Sóller entre el poble i el port, la rada del qual es veu ací entre el Cap Gros, damunt el qual està el far de Muleta, i el promontori de Sa Torre Picada.

24. Ací el camí ja ha deixat enrera el Mirador de Ses Barques, el peu del qual toca en pasar, i s'ha fet més horitzontal en arribar a la seva part alta, dins els terrenys de conradís de Bàltx d'Amunt. Discorr, així mateix com al llarg de tot el trajecte de pujada, molt pintoresc i atractiu enire vells olivars.

25. Aquest portell de la dreta dona entrada a l'antic camí de Montcaire, ara ja gairebé inútil i poc trepitjat, si no és per excursionistes i caçadors (Vegi's Ruta n. 53, fotos 5-15), perquè Montcaire té ara un millor i més curt accés des de la carretera de Sóller al Puig Major, poc abans d'arribar aquesta a Montnàber.

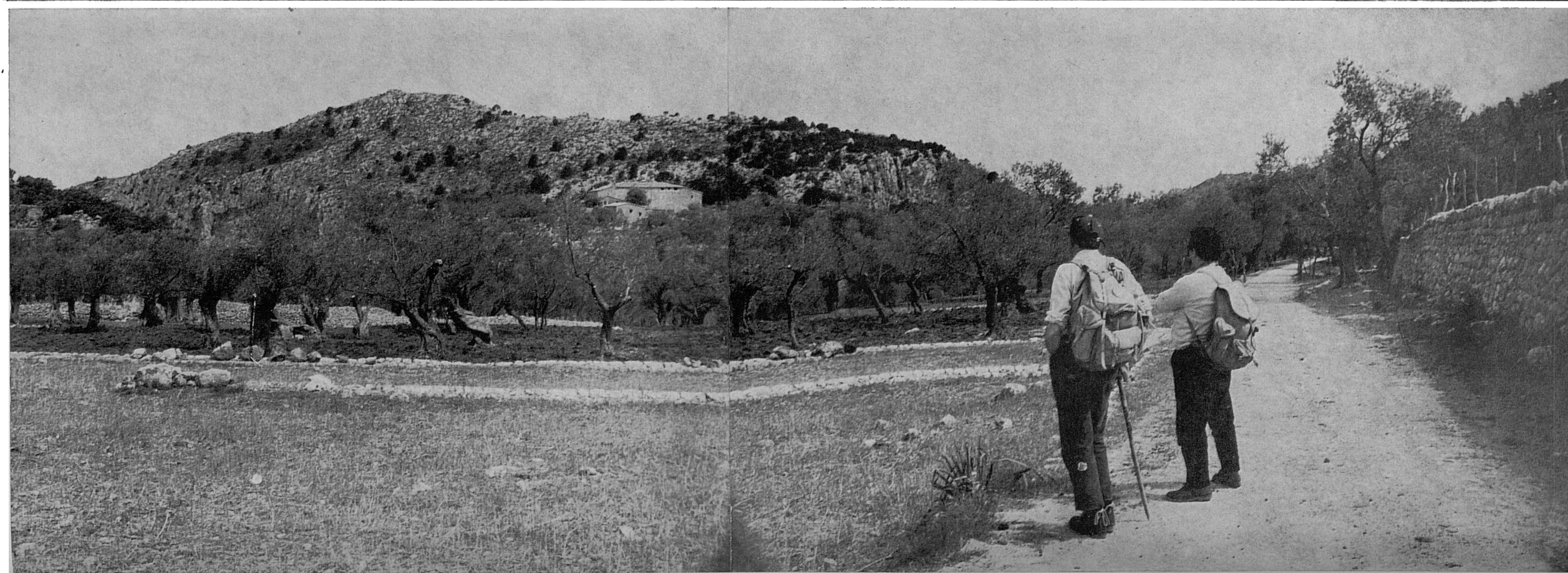

26-27. En certa ocasió, en passar per aquell punt, poguérem prendre aquesta escena de reconstrucció de la paret d'un marge esbucat. No és que l'asunt tengui una importància extraordinària, però sí la de agafar en el seu propi ambient un petit motiu folk-lòric a punt de desaparèixer: la feina d'uns margers.

L'ofici de marger, important a la ruralia mallorquina, com es veu per tanta abundància de parets i terrasses que aturen i fan cultivables tants i tants costers de muntanyes i terres en rost, quasi ha desaparegut. El

desinterès general pel terreny de muntanya, els altíssims costos de la mà d'obra i la manca de braços per als treballs pagesos, per absorció d'altres ocupacions actuals més rentables i menys esclavitzants, fan que paret o marge que cau, ja no se'n torni a alçar. Es per aixó que va cridar la nostra atenció i interès aquesta escena dels margers, que per primera vegada hem trobat en activitat,... maldament hi fos diumenge. ¡Bon dia, l'amo, i que no vos cansi la feina!

28-29. Prop ja de Bàltx d'Amunt —les seves cases s'hi veuen ací amb fons del puig del seu nom—, l'olivar cedeix algunes parts més amples al conreu.

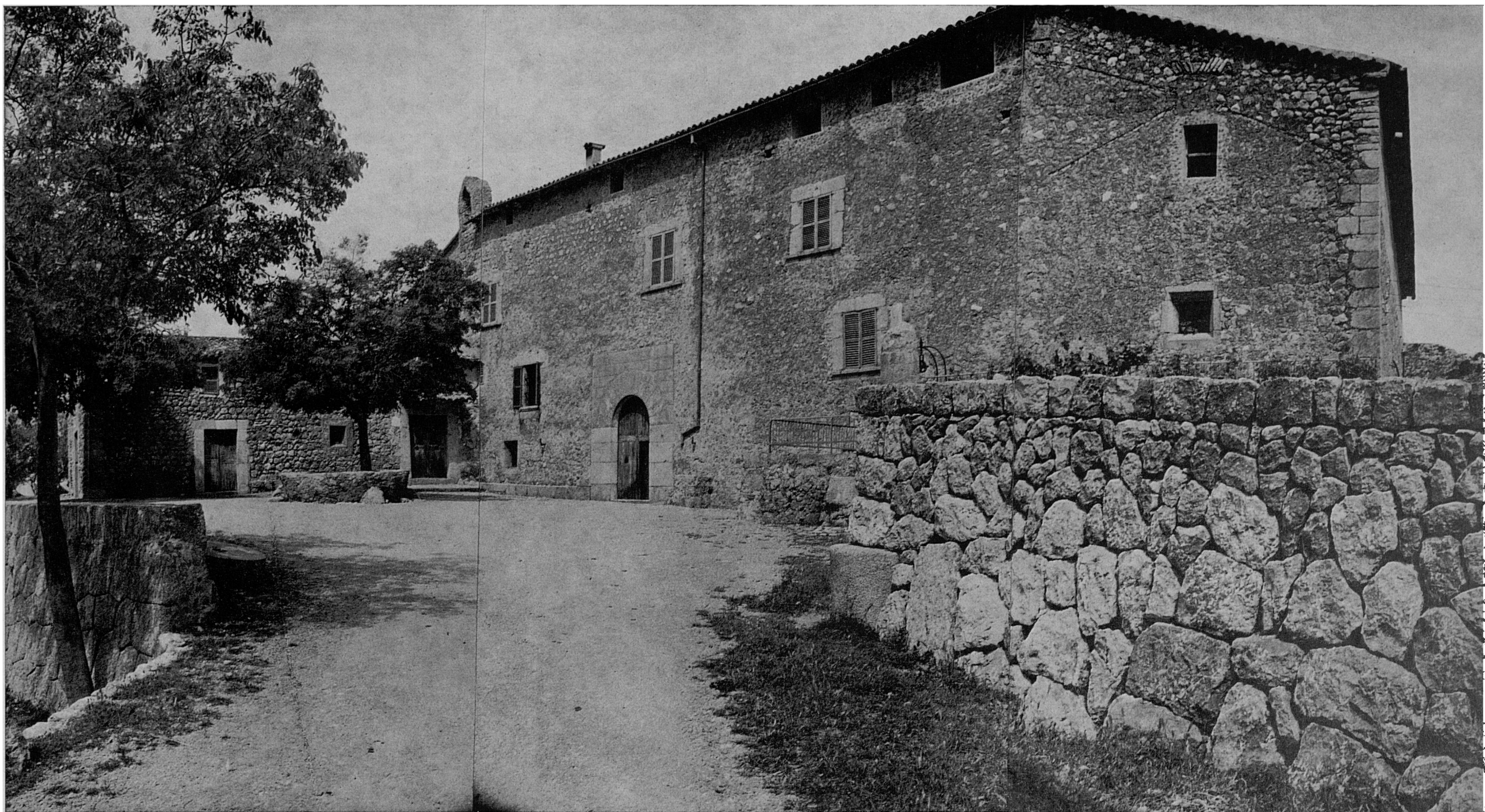
El puig de Bàltx, amb la seva plataforma, estreps i contraforts descendents més o manco suaus vers la vall de Sóller, es despenja abrupte, pel Nord, damunt el llit del Torrent de Montcaire, enfrontant-se allà amb el Puig de Sa Seca; cau igualment abrupte, per l'Est, damunt la línia del Torrentó de Bàltx, tributari del de Montcaire; i, pel Oest (o millor Nord-Oest) s'estimba penya-segat damunt la mar, amb costers esquinçats i fendits al sector de S'Illeta i Ses Cambres.

30-31. En arribar al Coll de Bàltx, el camí, per l'esquerra, entra per un petit ramal davant les cases de Bàltx d'Amunt; i, per la dreta, tot travessant un portell a tall de coll, comença a baixar cap els Bàltx d'Enmig i d'Avall.

Ens acostam a la placeta davant les cases de Bàltx d'Amunt,...

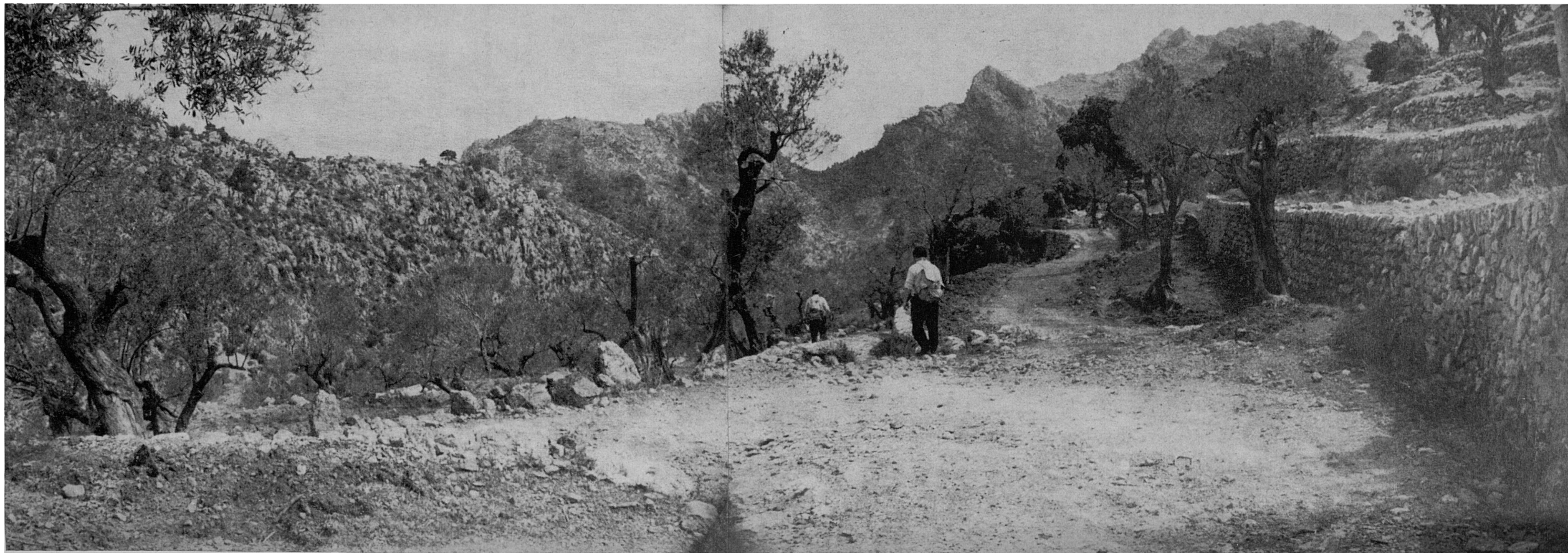
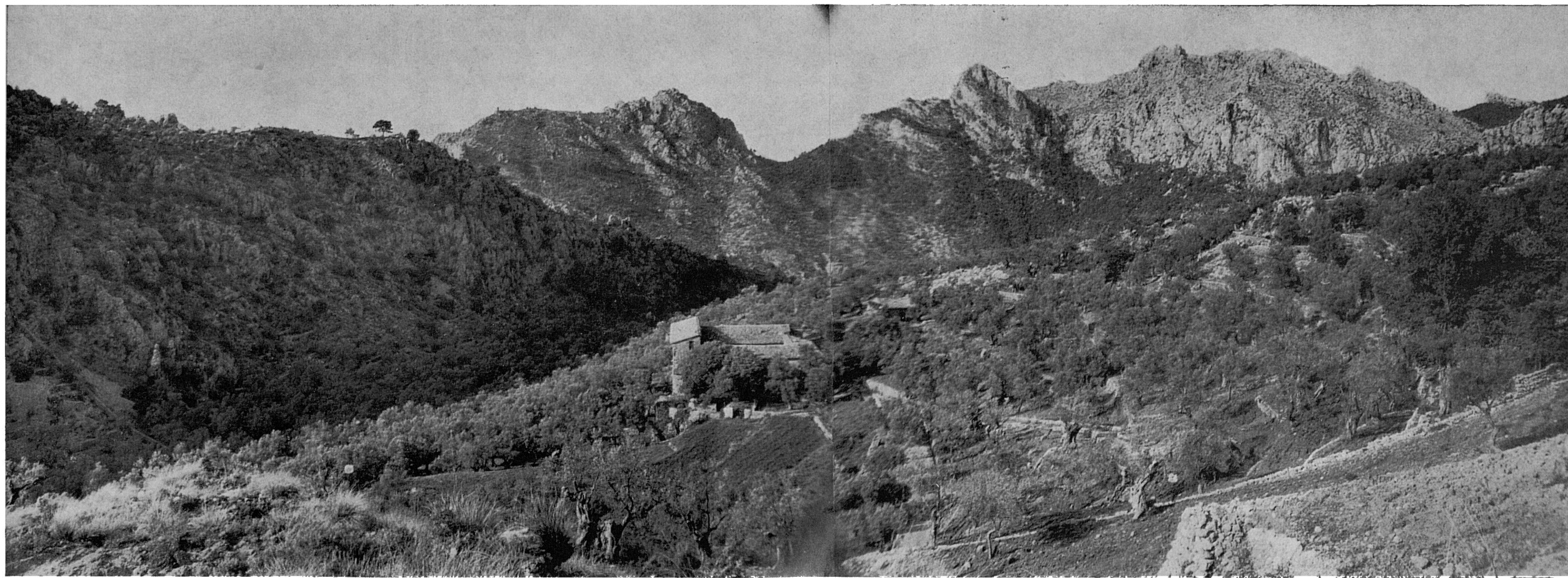
32. ...que tenen un magnífic aspecte de noble edificació rúsica, ampla i ben conservada, que mostra l'importància d'aquest antic i prestigiós predi de muntanya.

Es possible que Bàlitz d'Amunt hi tengui una ampla clastra interior, i detalls interessants, tal com antigues cuines —senyorials o pageses—, tafona, capella, etc., d'arquitectura rural mallorquina.

El propietari, qui ens sortí a rebre, com es veu a la foto anterior, quan ens acostavem a les cases, amb qui conversàrem amistosament, ens donà permís per a fotografiar el que volguéssim de l'exterior; però no ens permeté de fer-ho de cap detall de l'interior. Es per aixó que no podem incloure al fascicle —com hauria estat el nostre desig— cap vista ni aspecte intern d'aquestes cases. Ho sentim.

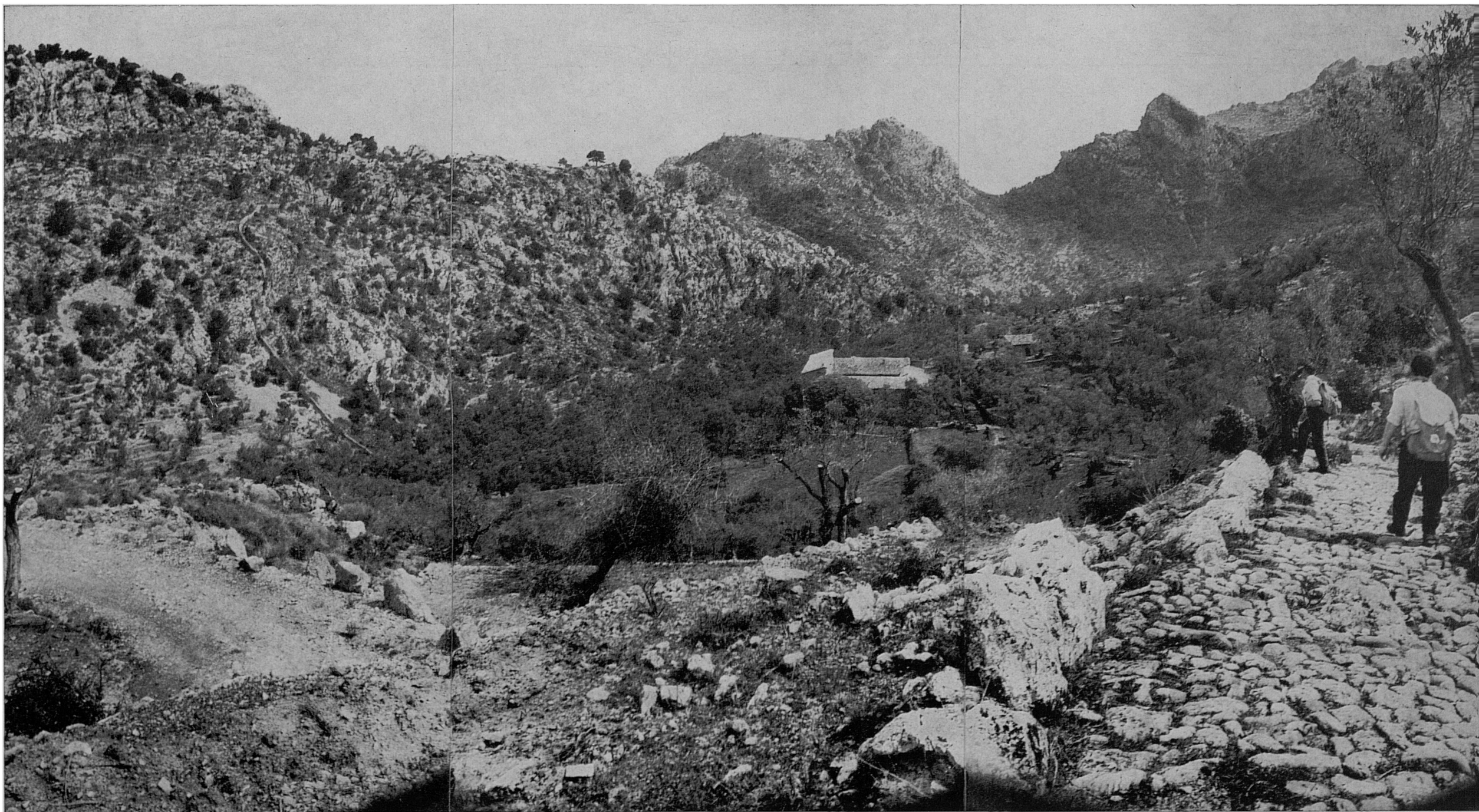
33. Passada la barera que tanca el portell del Coll de Bàltx d'Amunt, des de quasi aquell mateix punt, aquesta és la panoràmica que s'abasta damunt la coma dels Bàltx. En primer terme, a l'esquerra, aspre i abrupte coster oriental del Puig de Bàltx (579 m.), i, a la dreta, coster terrassat nord-occidental del Puig de Sa Bassa (820 m.) en la Comuna de Fornalutx, que està coronada d'alts i impracticables penya-segats cimalers. Al fons, d'esquerra a dreta, el Puig de Sa Seca (500 m.) i la Muntanya de Montcaire (840 m.), amb la separació del Coll de Sa Costera. Damunt el Puig de Sa Seca, a l'esquerra, s'hi veu com un punt retallant-se damunt el cel: és la vella torre de senyals, dita de Sa Seca.

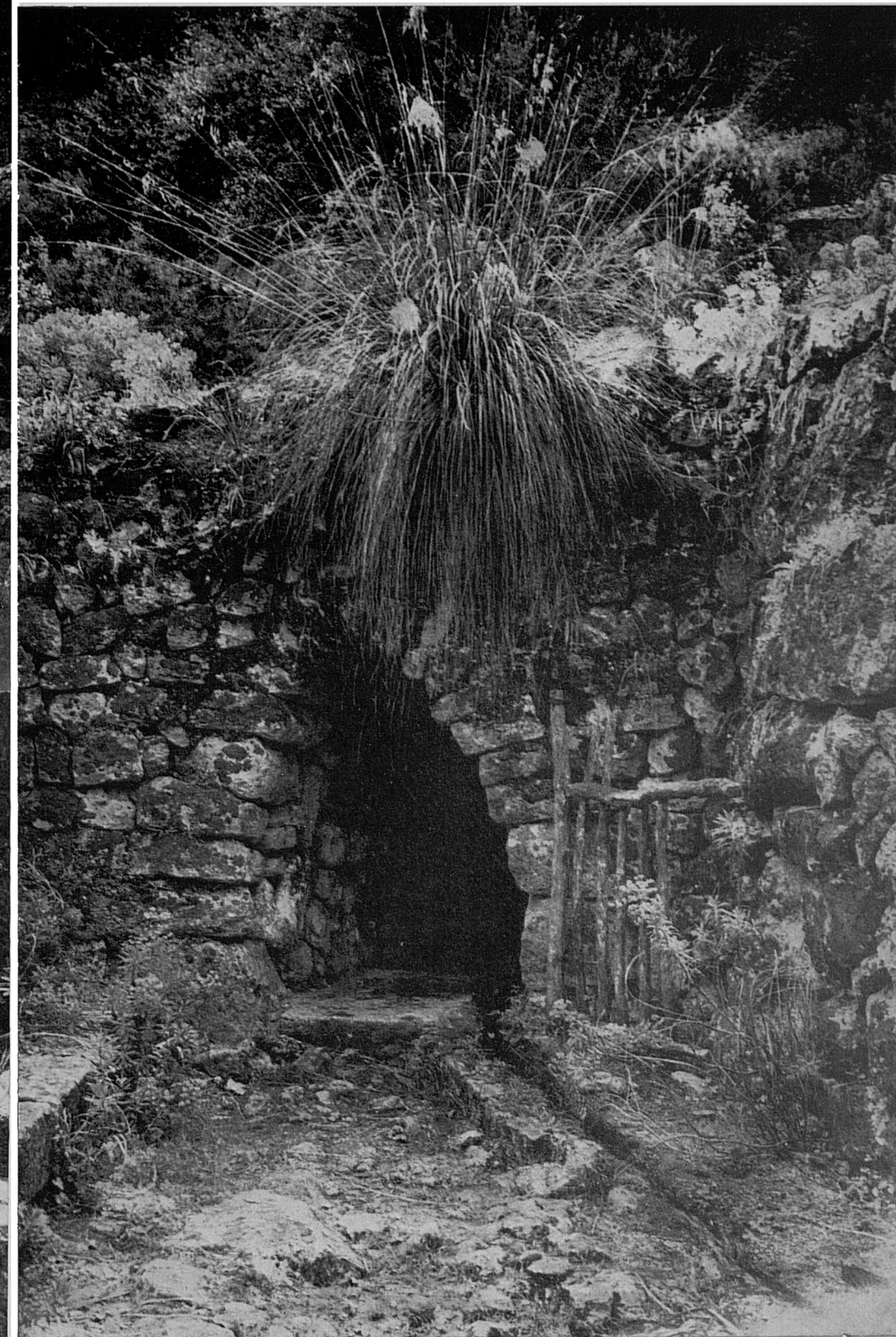

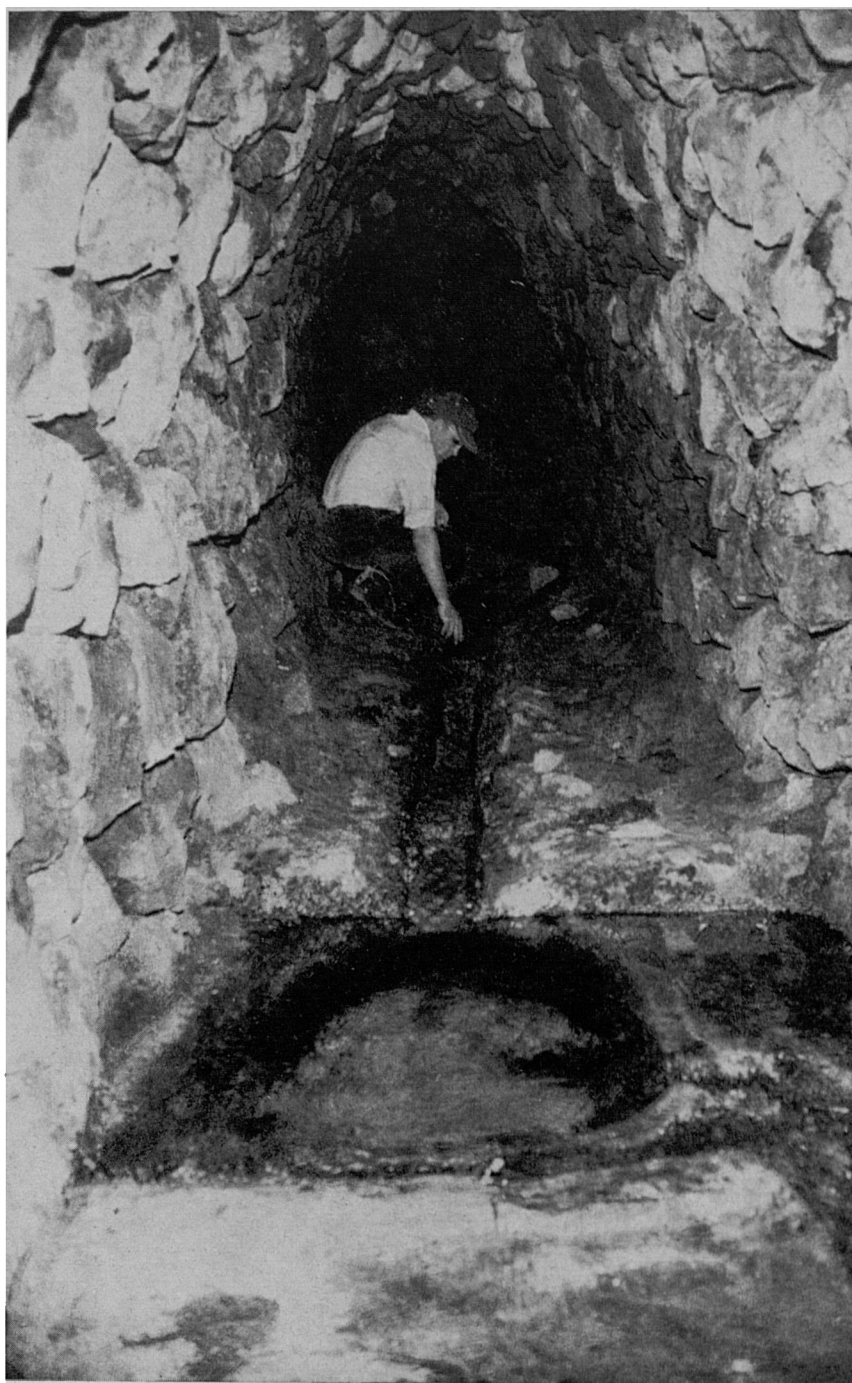
34-36. Començam a davallar cap a Bàltx d'Enmig, i, a un dels primers revolts del camí, prenim el vell caminó de ferradura, encara empedrat, que ens abreviarà el llarg zig-zagueig de l'actual de carro.

A les fotografies apareixen les cases de Bàltx d'Enmig, així com també, al fons, els ja citats Puig de Bàltx, Puig de Sa seca i Muntanya de Montcaire. Aspres i abruptes muntanyes totes tres, aptes per a posar a prova l'esforç dels millors muntanyers o escaladors, que, potser, haurien de desistir i considerar-se impotents a molts punts de la seva configuració.

37-38. El vell camí de ferradura ens du aviat al meravellós racó de la font de Bàlitx, racó del que donam aquestes perspectives i detalls,...

39-40. ...tant del conjunt, com de la seva mina, exterior i interiorment. La pica de l'entrada vessa i l'aigua corr; tantmateix, és tan neta, cristallina i diàfana, que a les fotografies no es deixa veure.

41. Al tros del camí de feradura entre la font anterior i les cases de Bàltx d'Enmig, hi ha altres petits fontinyols...

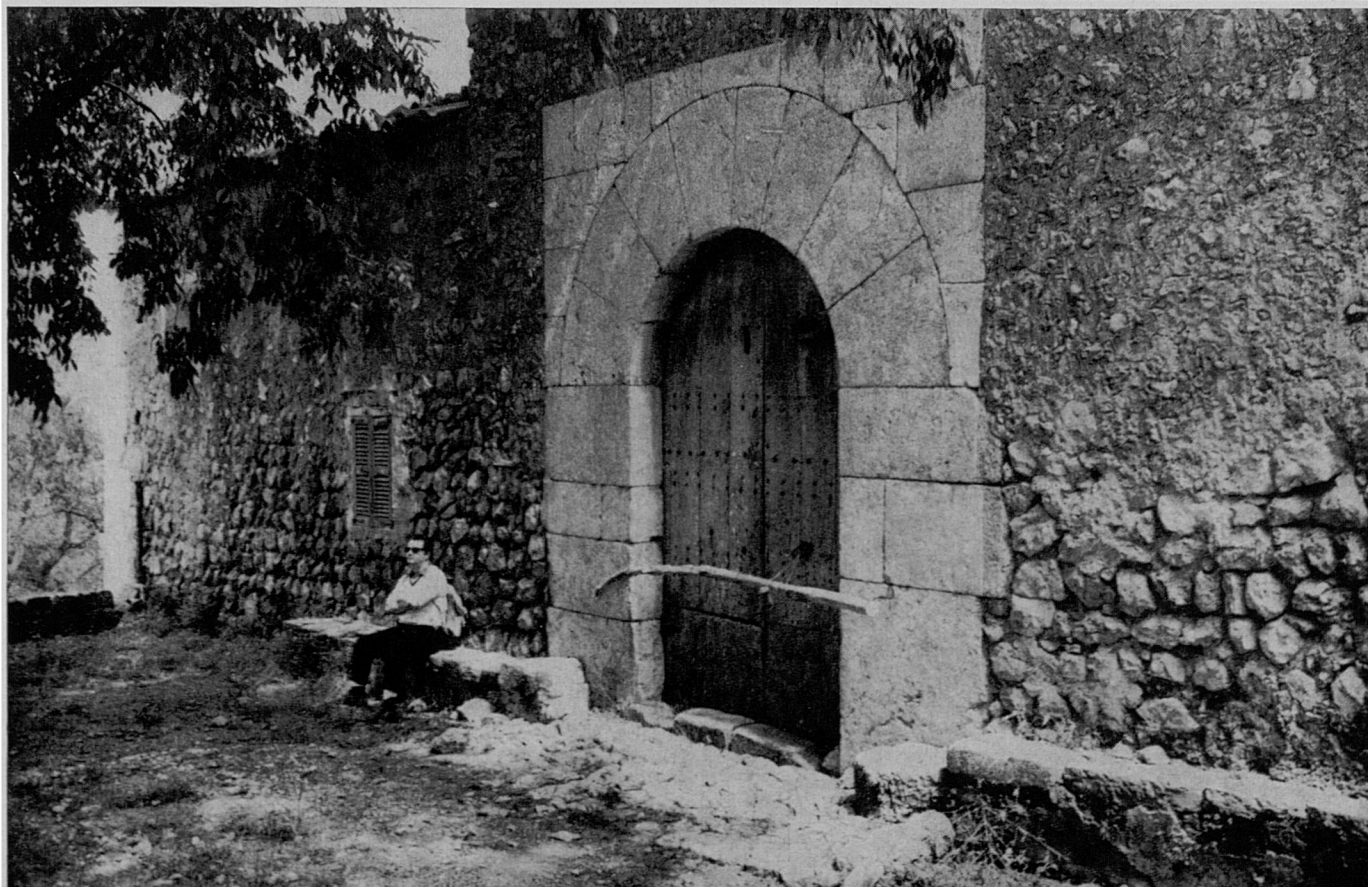
42. ...o brolladoret, de
dos dels quals deixam ací
constància.

43-44. I ja de tot d'un
arribam davant les cases
de Bàltx d'Enmig,...

45-46., ...cases de les quals donam aquestes vistes exteriors. Mai les hem trobades obertes ni amb senyals d'ocupació, encara que hem passat per

allà un munt de vegades. I és de sentir, perquè el seu aspecte d'ampla i atractiva arquitectura rural de muntanya sembla que és indicatiu d'interessants detalls interiors.

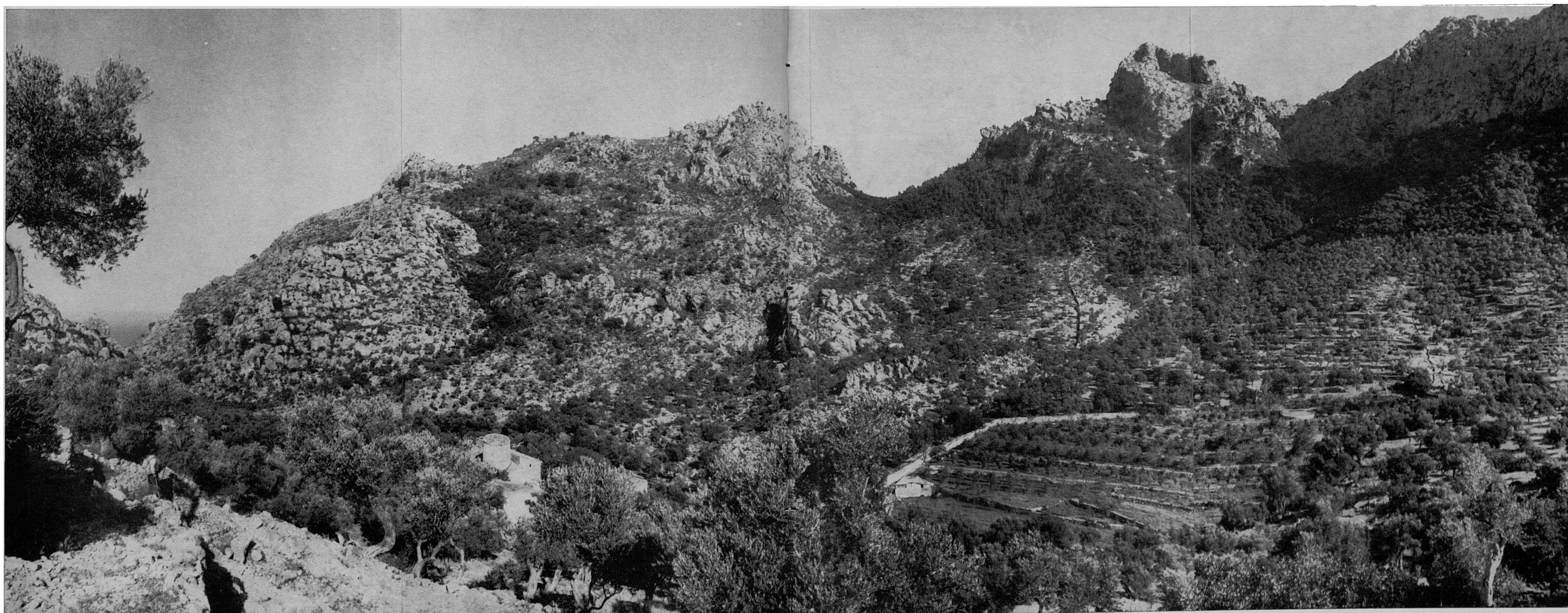
47-48. El camí entre Bàltx d'Enmig i Bàltx d'Avall és molt atractiu; i, trepitjant-lo s'hi veuen panoràmiques i detalls agradables d'amagada muntanya. A la primera fotografia es veuen el Puig de Sa Seca i la Muntanya de Montcaire, separats

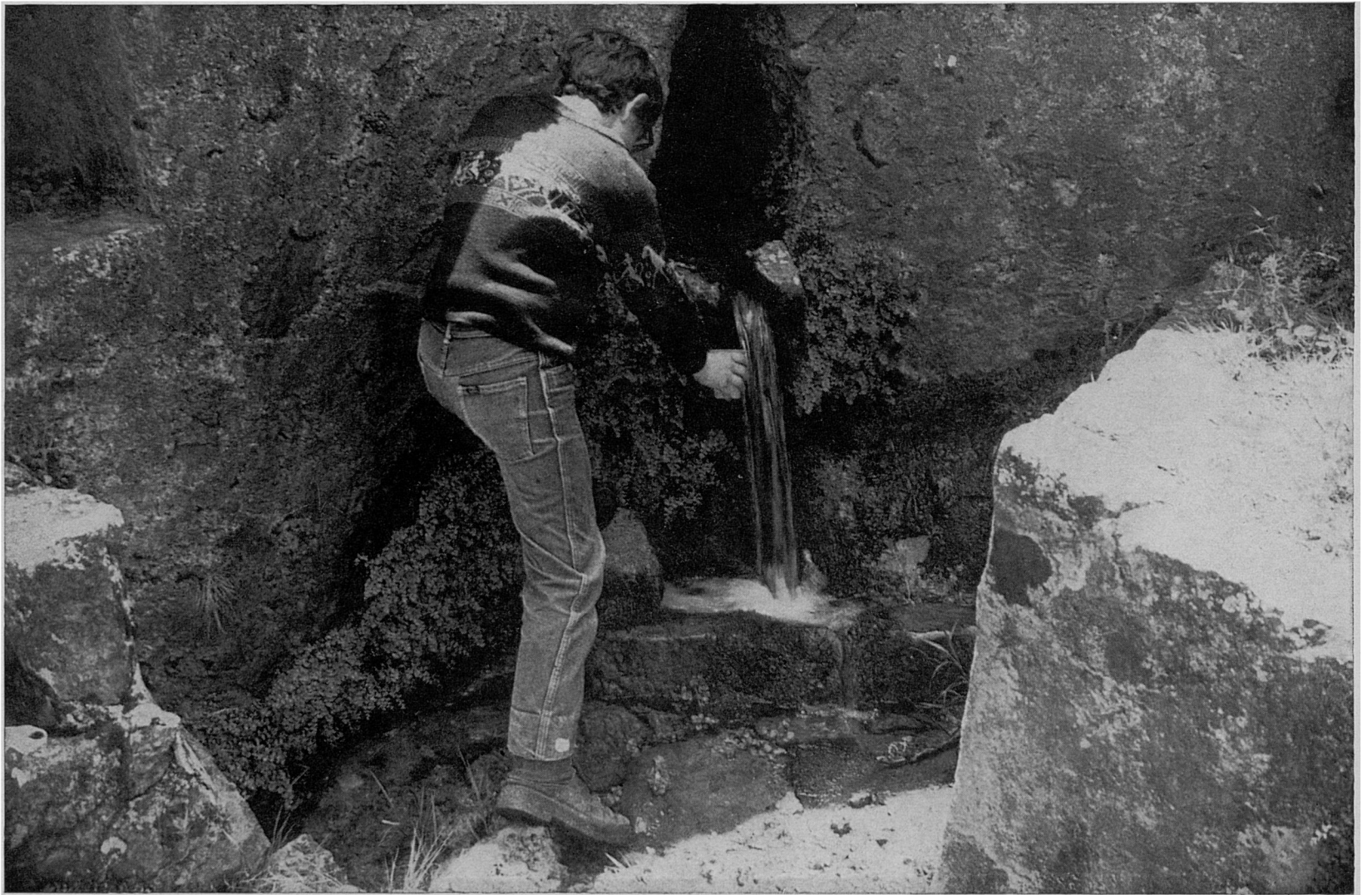
pel Coll de Sa Costera; a la segona, una rústica barraca de conreu amb fons del Puig de Bàltx.

49-50. Arribam, transitant ja pel camí carreter, ja adreçant pel vell de ferradura, a la vista panoràmica de la fondalada de Bàlitz d'Avall. A ambdues fotografies, a l'enfront, apareixen els ja repetits Puig de Sa Seca, el Coll de Sa Costera per on el camí de Na Cavallera passa al vessant de l'altra part, la marítima, i l'extrem occidental de la Muntanya de Montcaire. A l'estrem aquest, a la dreta de la monstruosa dent que sobresurt, s'hi troba el Pas des Pinot, únic punt per aquesta banda per a pujar damunt la muntanya.

51-52. Gairebé avall de tot, a un colze al costat del camí de carro, hi és la font de Bàlitx d'Avall, font prou abundant, que s'amaga a un racó amb entorns d'atractiu bucolisme.

53. L'aigua de la font s'arreplega a una petita bassa, a tot-hora vessant, que s'aprofita per a regar alguns bocins d'hort de la possessió.

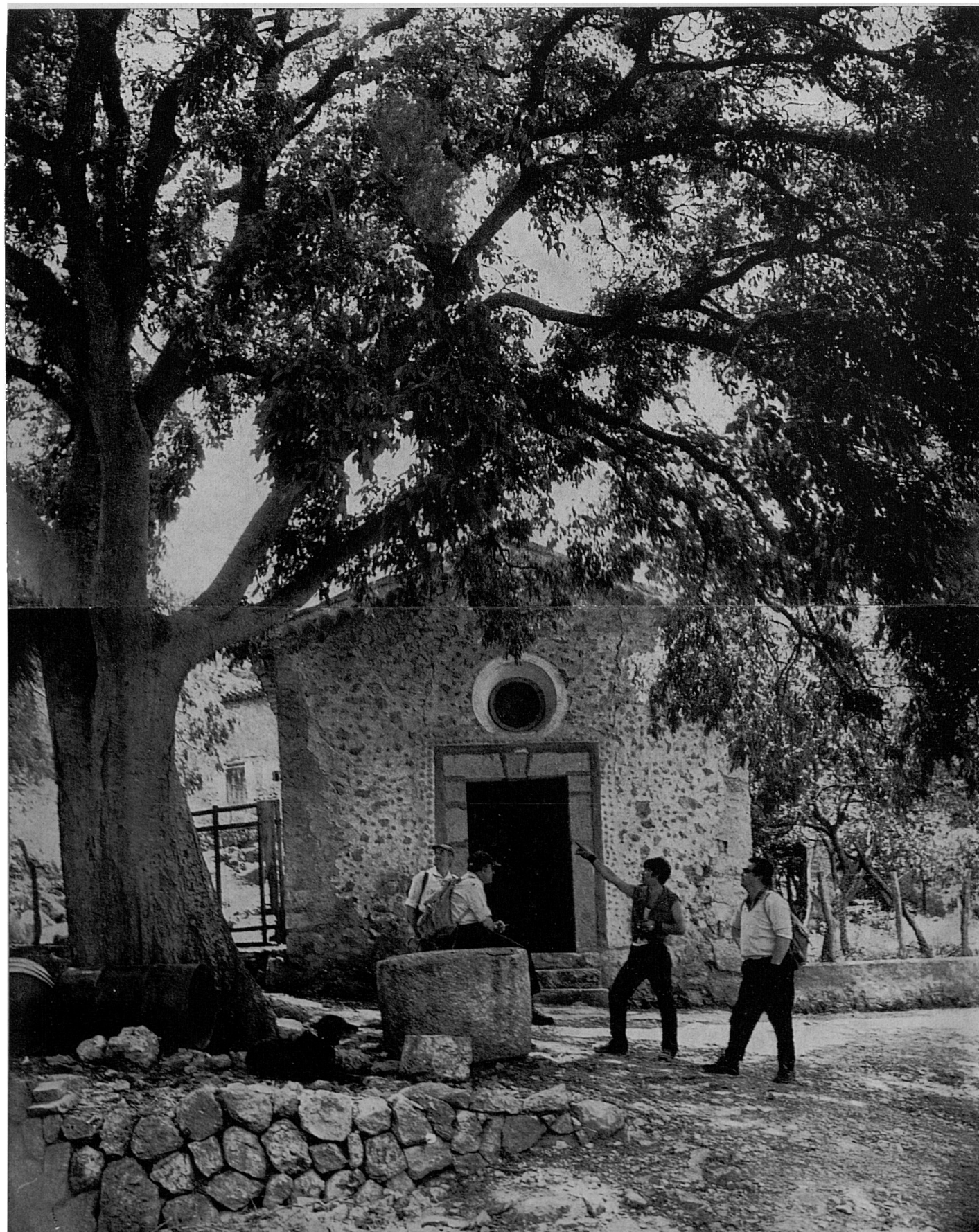
56. Aquesta és una altra perspectiva, des d'angle diferent, de les atractives cases antigues de Bàltx d'Avall. El seu portal, que s'obri a una petita claustra o placeta natural davant la façana principal, maldament que qualche vegada l'hem vista oberta, ja fa anys que sempre, després, l'hem trobada tancada, i les cases am aspecte de no ser ocupades.

54-55. Molt a prop de la font hi són les cases de Bàltx d'Avall, compostes de dues distintes edificacions: una la de les antigues i rústiques cases velles del vetust predi, les quals encara conserven la torre de defensa contra les incursions piràtiques; altra, les més noves cases, molt amples i amb lafona provista de maquinària moderna, puix que a aquelles possessions ha estat sempre l'oliva la riquesa més important.

57. Altre aspecte del conjunt de les cases antigues de Bàlitx d'Avall, aquest en arribar-hi pel vell camí de ferradura. Al fons, el Puig de Sa Seca i els seus costers sud i occidental.

58-59. Una mica separat de les cases, hi ha a Bàlitz d'Avall un oratori o capella, que es veu al primer terme a la foto anterior. Aquestes altres fan veure la façana principal, ombrejada per un corpulent lledoner, i el seu interior, que, com es pot apreciar, té un aspecte de franca decadència i abandó.

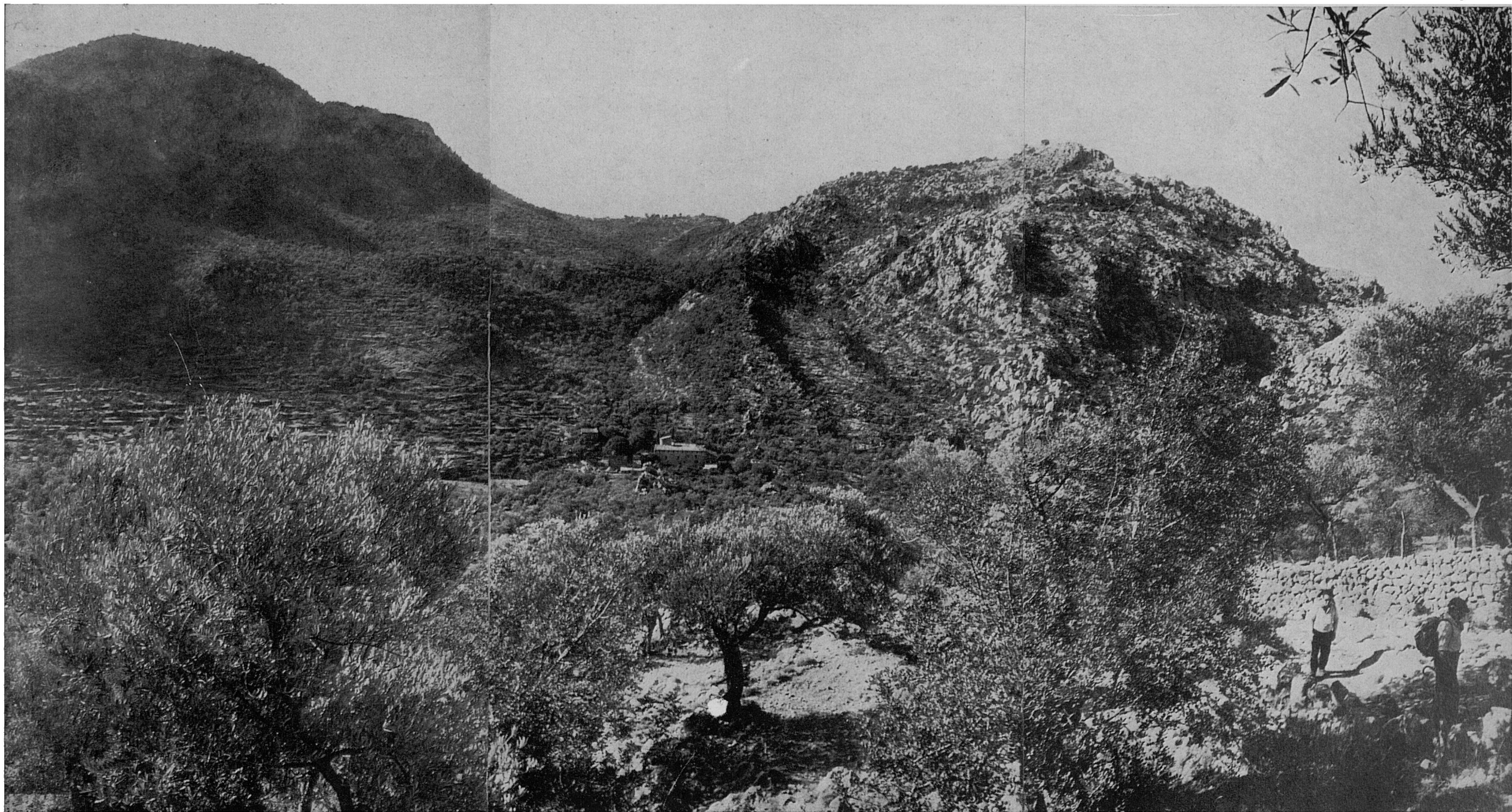

61-62. El camí de Na Cavallera —vell i nostàlgic camí / sendera de ferradura— puja quasi sempre molt costerut, i, en ocasions, escalonat. Passa a passa es va elefant sobre la fondalada de Bàltx d'Avall,...

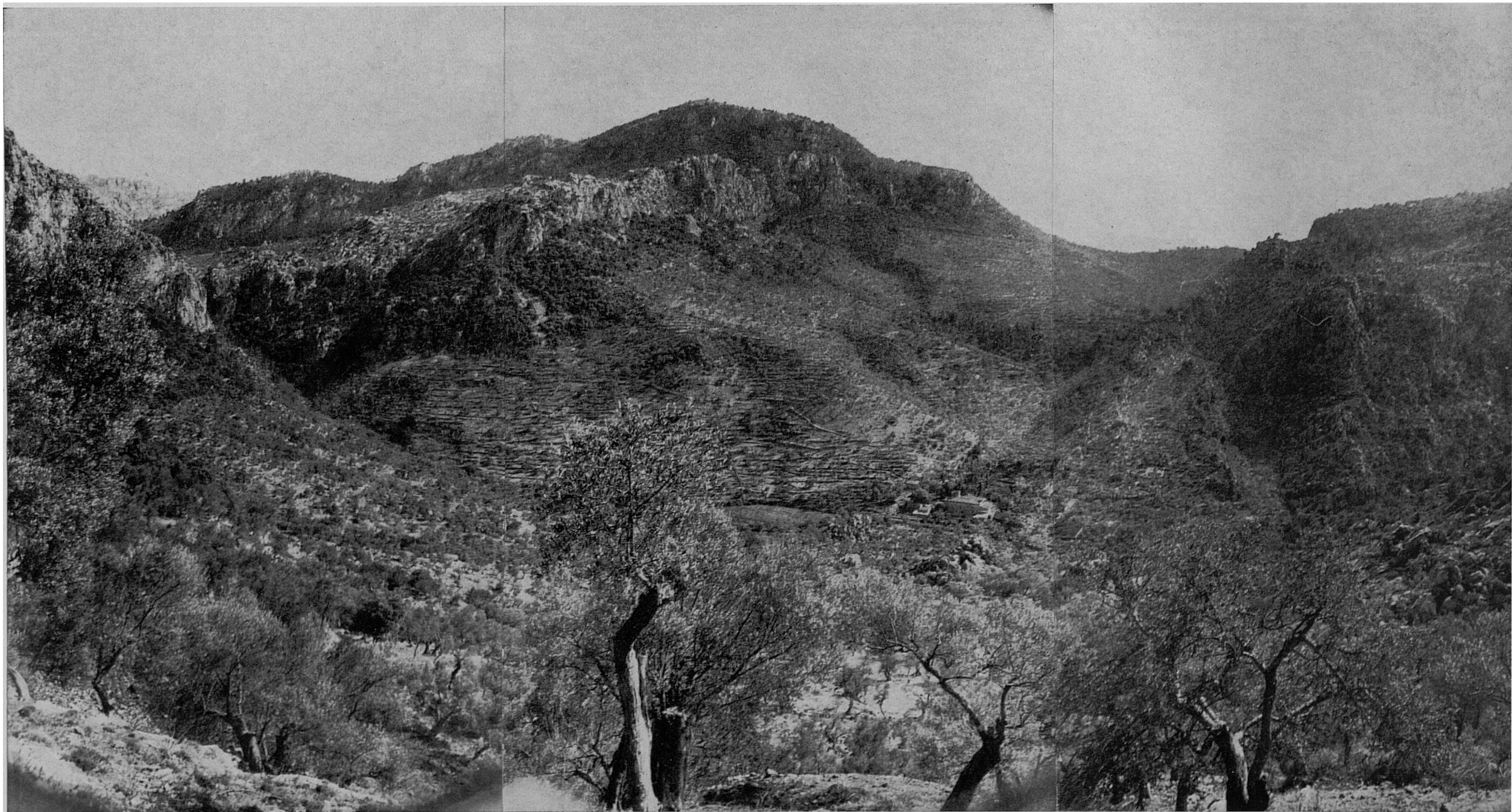
60. Deixam les cases de Bàltx d'Avall. Travessant la línia —per aquest punt suavíssima— del Torrent de Montcaire, començam a pujar pel Camí de Na Cavallera, que ens durà al Coll de Sa Costera.

63. ...fondalada de la qual donam aquesta panoràmica. Mostra, al fons, a l'esquerra, el compacte complex orogràfic que coneixem amb el denominador comú de Sa Comuna de Fornalutx (805 metres) pels seus costers nord-occidentals, i el Puig de Bàltx pel seu coster nord, coster abrupte, dur i molt difícil, practicament insalvable, si no és per algun pas determinat, com el Pas de S'Heura. Entre ambdós elements orogràfics es veu el Coll de Bàltx d'Amunt, pel que hem arribat a la vista d'aquesta fondolada. Al centre de la fotografia, al fons de la vall, les cases de Bàltx d'Avall, que mostren, ací una mica més visible, la façana principal de l'edificació nova, distingint-se igualment la part superior de la torre circular de defensa de les cases antigues.

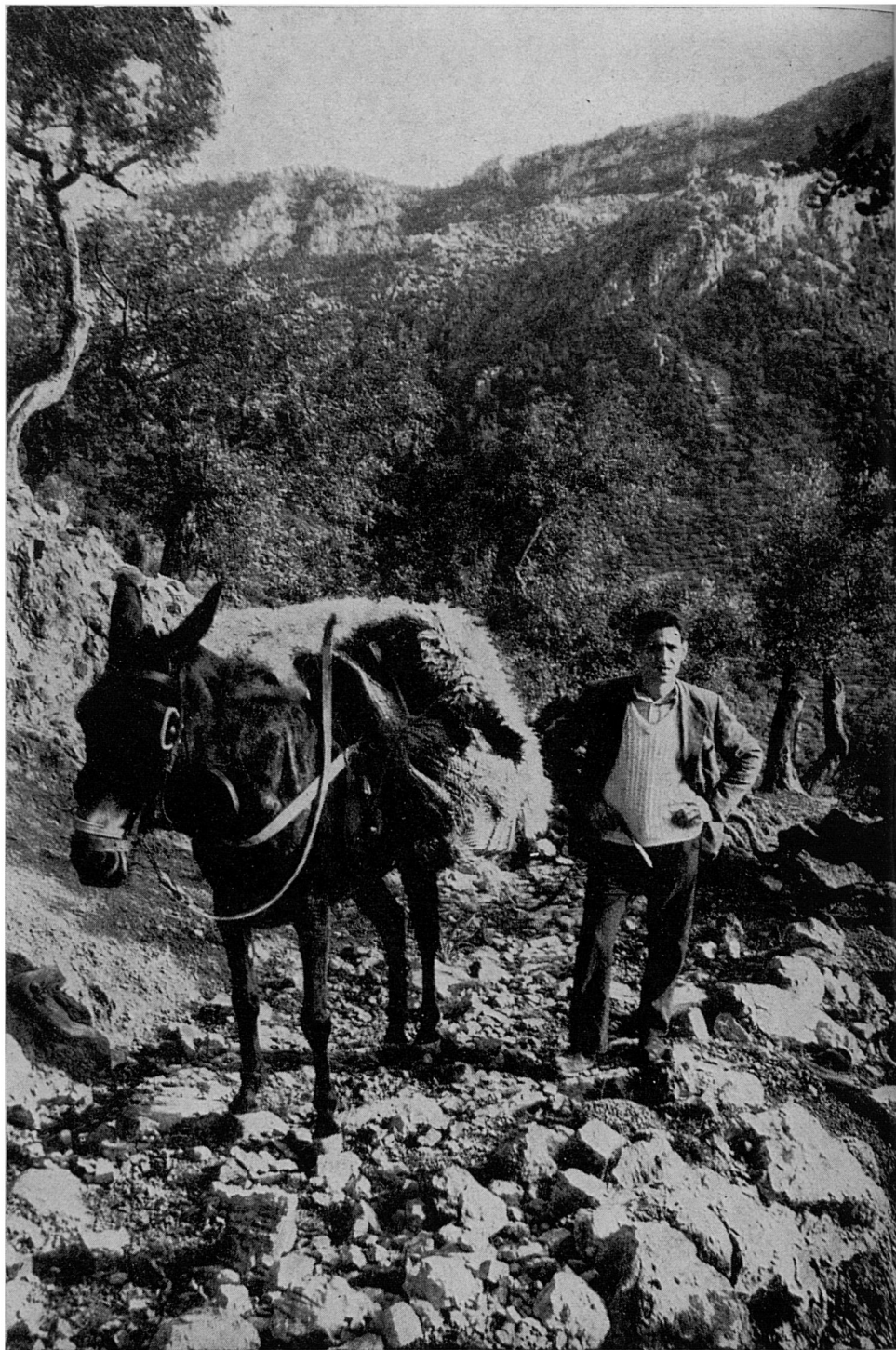
64. Aquesta nova panoràmica de la clotada de Bàlitz d'Avall és complement de l'anterior. Aquella, desplaçada més a la dreta, inclou la vista completa del Puig de Bàlitz; aquesta altra, fent-ho cap a l'esquerra, abasta aqueixa part de la fondalada amb la totalitat del Puig de Sa Comuna de Fornalutx, i part de la Muntanya de Montcaire. Allà, a la part esquerra, es veu l'encletxa o congost per on, en forma espectacular, (Vegi's Ruta 53, fotos 56-62) baixa i s'estimba damunt la clotada de Bàlitz el Torrent de Montcaire.

65-66. Aspectes del Camí de Na Cavallera aproximadament a la meitat del seu recorregut.

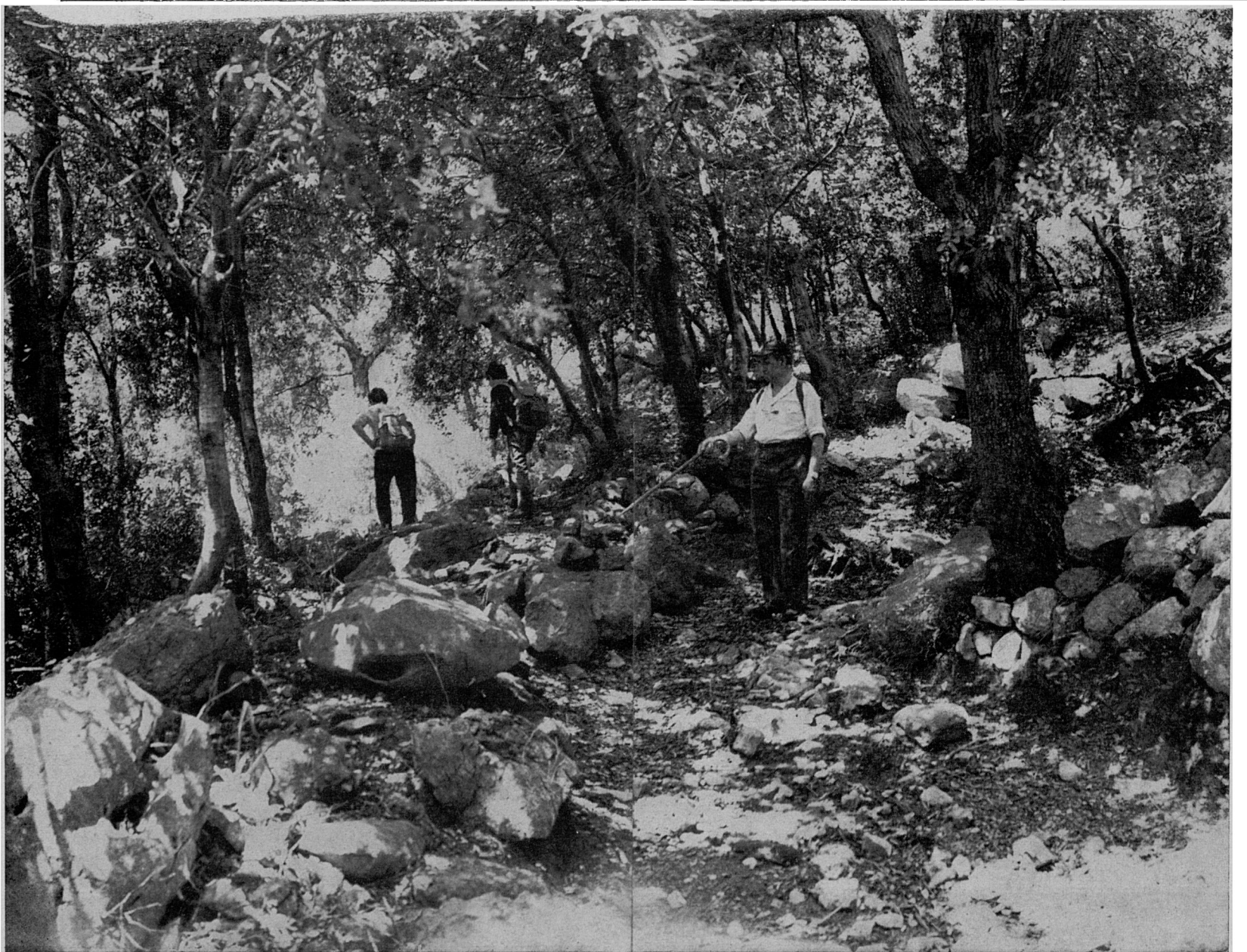
67. En certa ocasió ens hi trobarem amb l'amo de Sa Costera —quan encara les cases estaven habitades— qui tornava de Sóller. Consentí que el fotografiàssim, i amb això deixam constància del sistema de transport i forma de comunicació de sempre per a arribar a aquesta antiga i apartada possessió costera de muntanya, ubicada a una de les més belles i suggestives encontrades de la costa nord mallorquina.

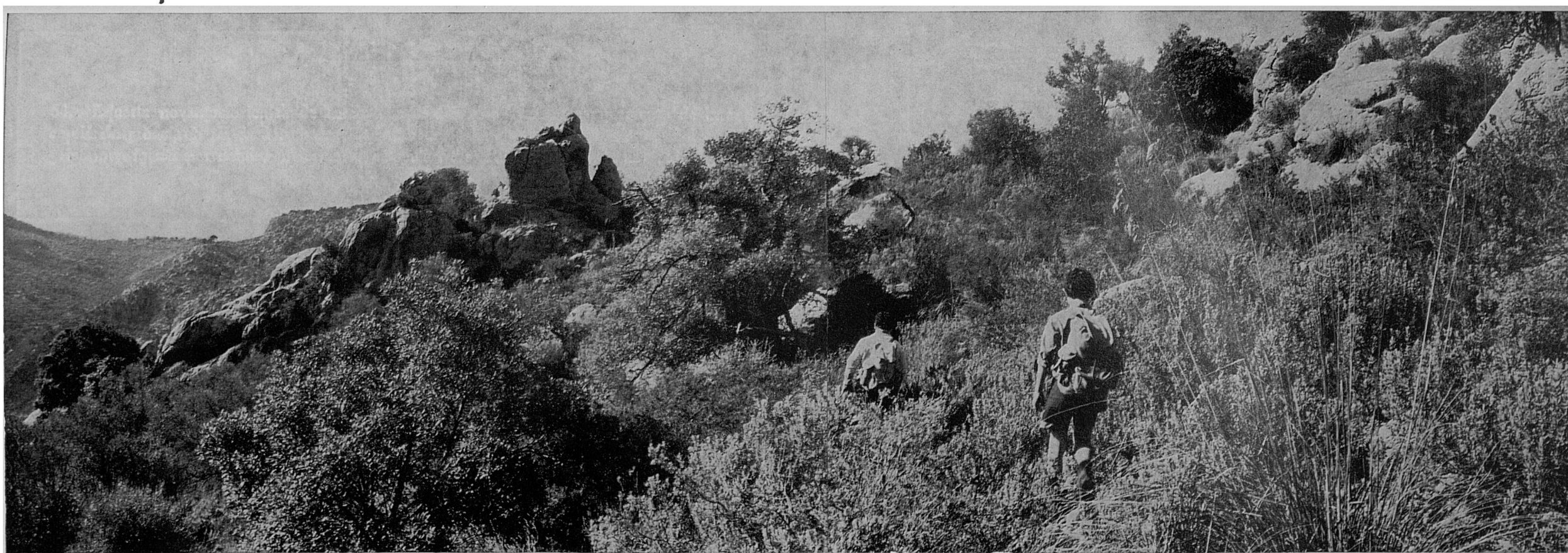

68-69. Nous aspectes —retrospectius i al sentit de la marxa— del vell camí de ferradura de Na Cavallera.

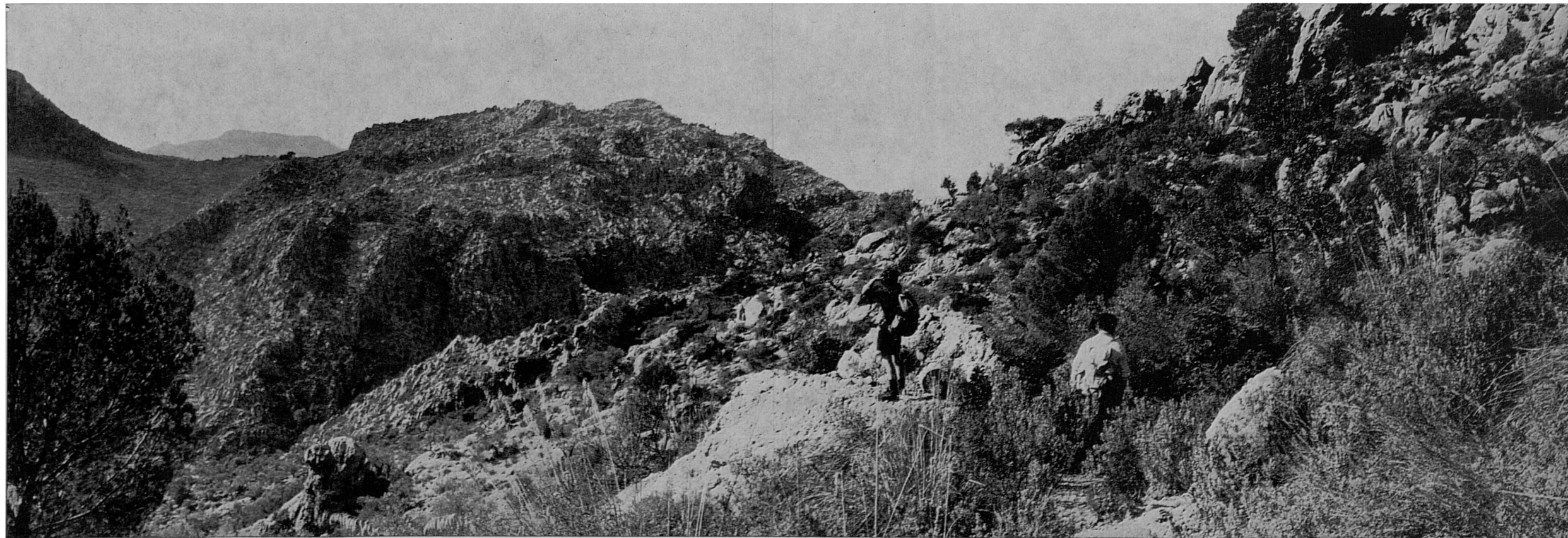
70-71. (*Dues pàgines endavant*). Quasi estam arribant al Coll de Sa Costera, per a assolir el qual no més queden uns 20 metres, o menys encara. Precisament al punt que indica el company de grup, se separa del camí un tirany, quasi imperceptible al començament, que facilita el trànsit pel coster de Sa Seca per a pujar al cim de la torre.

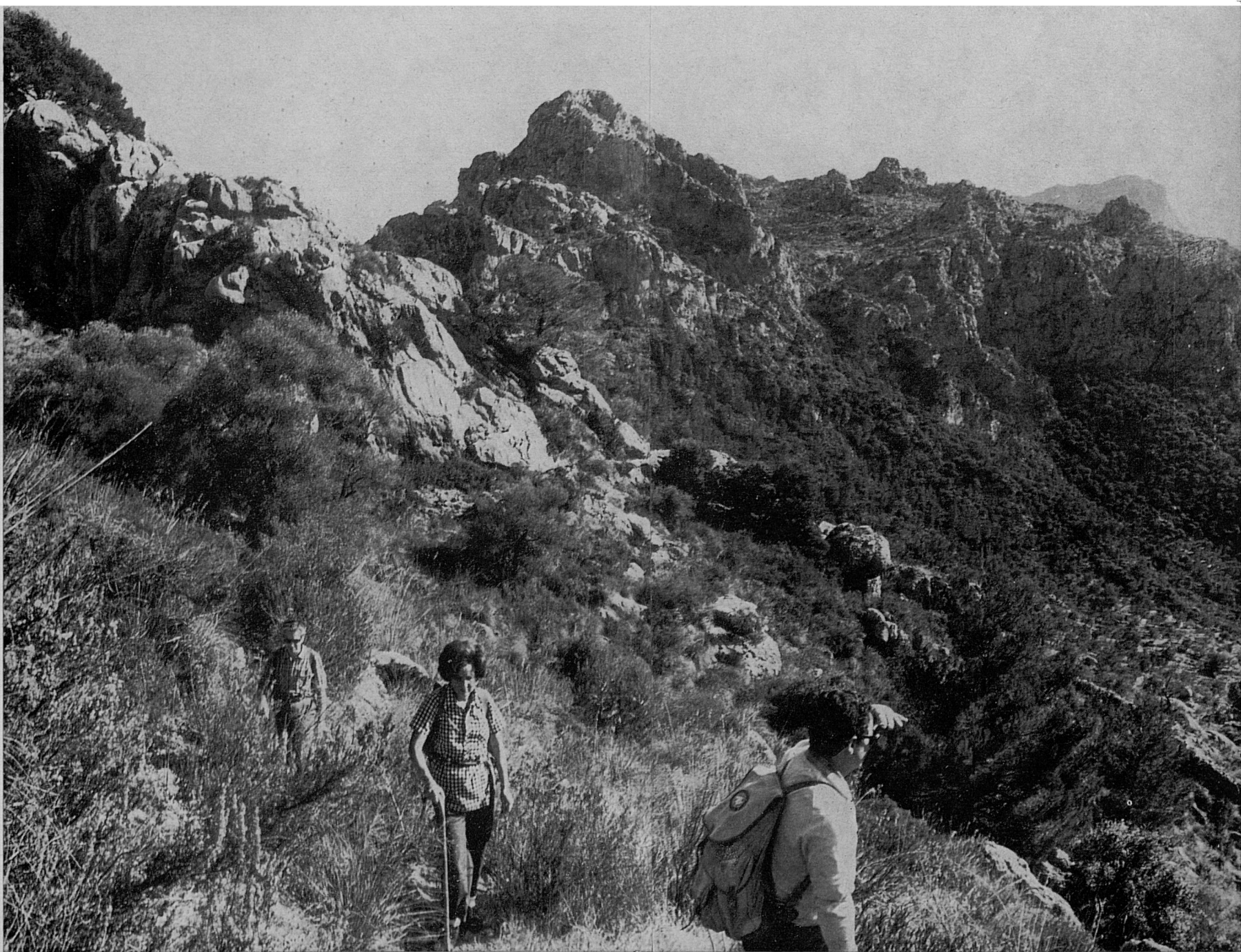

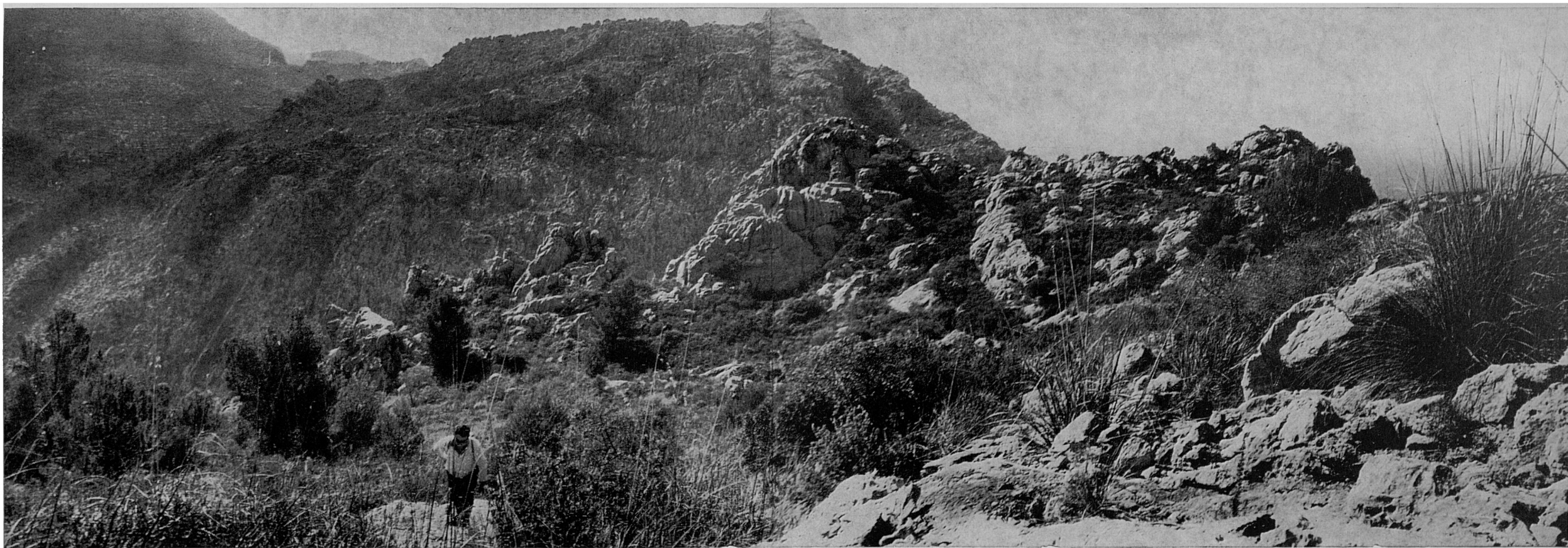
72-73. Caminant per aquest tirany, que, a trossos, està més marcat i rastrejable, anam escalant de biaix el òur coster de Sa Seca, o sigui la part que dóna cara al Puig i clotada de Bàlitz.

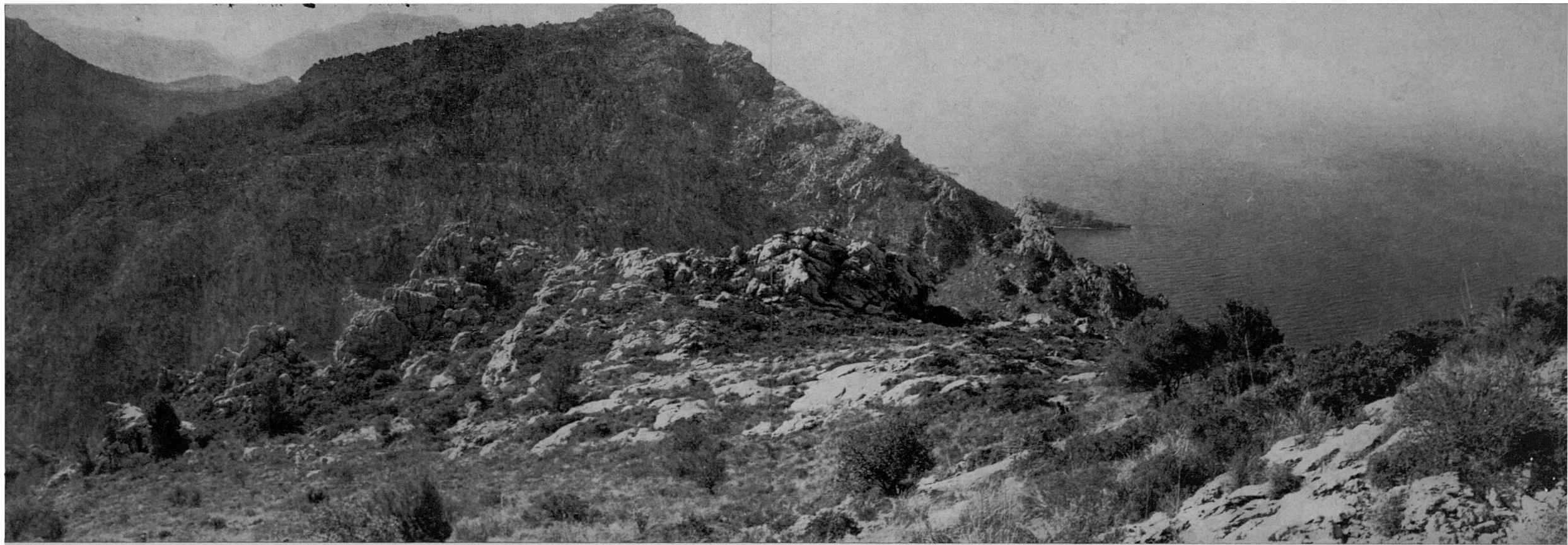

74-75. Si s'ha endevinat el tirany, el trànsit del coster és fàcil al principi, i s'arriba a aquest portell. Una vista retrospectiva des del tirany ens fa veure, al fons proper, l'extrem occidental de la Muntanya de Montcaire i els seus inacessibles penya-segats cimalers exactament a l'altre costat del Coll de Sa Costera i a les immediacions del Pas des Pinot.

76-77. Poc més amunt s'acaba el tirany, i l'escalada que resta —ara ja curteta— s'ha de fer a la brava per rocam i garrotxa, puix aquell sector està molt brut de vegetació. Ja quasi amunt de tot s'aclareix bastant, i es trepitja no més roca ferma, facilitant amb això l'ascens del tram final.

78. Assolim el cim, i, en arribar, prenim aquesta vista de la vella torre de senyals de Sa Seca pel seu costat sud-est. Allà avall, a l'esquerra, es veu a la fotografia, sortint per darrere el peu marítim del Puig de Bàltx i el seu caient damunt la mar, l'Illeta, en primer lloc, i, més enllà, la Punta Llarga del racó marítim de Ses Camòres, apèndix septemtrional del turó promontori de la Torre Picada.

I. SOLLER -TORRE DE SA SECA.—Els habituals de l'excursionisme coneixen bé aquest trajecte, quasi la totalitat del qual ocupa el camí dels Bàltx. Ara es pot abreviar molt, començant-lo al Mirador de Ses Barques, a la carretera dita de Sóller al Puig Major. Està clar que en aquest cas s'elimina un bocí interessant, molt agradós i pintoresc, que puja entre vells olivars a la vista de Sóller i amb renovades perspectives de la seva vall esplendorosa.

El camí dels Bàltx des de Sóller és prou llarg, i puja fent continus zig-zaguejos fins assolir Bàltx d'Amunt, punt on travessa el coll d'aquest nom entre el Puig de Sa Comuna de Fornalutx i el Puig de Bàltx en cota d'uns 400 metres d'elevació. Des d'allà davalla prou pendent fins arribar a Bàltx d'Avall, on acaba, després d'haver passat pel costat de les cases de Bàltx d'Enmig. Des de la fondalada de Bàltx d'Avall fins les cases de Sa Costera hi ha un vell tirany/camí de ferradura —dit Na Cavallera— que puja molt costerut, i en part escalonat, fins coronar el coll de Sa Costera (o de Miramar o de Biniamar) entre els aspríssims costers de la Muntanya de Montcaire i Puig de Sa Seca. Per a assolir el cim d'aquest darrer i la seva antiga torre no hi ha tirany definit, i la pujada, en part, s'ha de fer una mica «a la brava».

Abans d'existir l'actual ample camí de carro entre Bàltx d'Amunt i Bàltx d'Avall —que ara el podem recórrer automòbils inclusive— el trànsit es feia igualment per un camí de ferradura empedrat, que encara hi és en molts bocins, i que els excursionistes solem emprar com drecera. Es molt empinat i prou fatigós de pujar, perquè el desnivell entre les dites cases és considerable dins una distància curta.

Al camí dels Bàltx, a un terç aproximadament de distància entre Sóller i Bàltx d'Amunt, s'hi troba el Santuari de l'Immaculada; i, al costat seu, des de no fa molts anys, el Monestir de Sancta Maria de S'Olivar, nova institució i edificació que mereix que ens ocupem d'ella, maldament sigui amb brevetat.

Els monjos de Sancta Maria de S'Olivar perteneixen a l'Orde de Sant Jerònim, o, almenys, són afins a ell. La seva vida y regla... Però deixem que siguin ells mateixos els qui es defineixin. Copiam d'un full explicatiu que ens donaren al propi monestir:

«Nuestra vida se realiza en un monasterio pequeño, emplazado en uno de los lugares más fabulosos del mundo, en esta isla de Mallorca, que Dios ha enriquecido de tanta hermosura. En la ladera de la montaña de Bàltx, mirando hacia el mediodía, se asoma sobre el valle de Sóller, de cuyas panorámicas pudo decir el Archiduque Luis Salvador de Absburgo-Lorena: "Por la grandiosa belleza del paisaje, este es uno de aquellos lugares del mundo al cual uno se acogería... para morar en él, disfrutando de un reposo al que nada estorba". El sitio eleva a Dios, con lo que se tiene ganado bastante de lo que se pretende. Hay silencio, soledad y altísimas montañas que parece que lanzan sus pinos hacia el abismo y hacia el mar azul mediterráneo, una de las cosas más bellas que Dios ha creado.

«Tenemos como patronos a San Jerónimo, doctor máximo de las Sagradas Escrituras, hombre prócer que supo mucho de luchas y realizó su trabajo extraordinario *La Vulgata*, versión latina de la Santa Biblia por mandato del Papa Dámaso. Patrona especial de este monasterio es la Virgen Santísima, pues sus fundadores, los hermanos Ripoll, fueron muy devotos de ella.

«Hasta ahora fué un pequeño Santuario, hoy ya erigido en monasterio de Santa María de S'Olivar. Hoy por hoy no puede decirse que este monasterio sea fundación de la antigua Orden de San Jerónimo, al que se encuentra vinculado espiritualmente, pues es un monje jerónimo quien, con todos los permisos eclesiásticos, realiza esta actualización del monacato con otros estudiantes religiosos, conscientes de su pequeñez...

«Nuestra vida es sencilla. Después de la oración de la mañana tenemos el desayuno, y, a continuación, el trabajo, sana penitencia y necesario para vivir, y siempre en subsidio psicológico de la contemplación y de la pobreza. Trabajamos en el monasterio y sus alrededores, y, en algunas ocasiones, en otras fincas de estas montañas solitarias, ayudando a la recolección de los frutos.

«Después del trabajo y oración litúrgica correspondiente, tenemos la comida, donde se toma el alimento con alegría y sencillez de corazón y se comparte el amor fraterno. La tarde está más dedicada al estudio y a la contemplación.

«Damos gran importancia a la lectura y estudio de la Biblia y Santos Padres, base para un mejor conocimiento de Dios y penetración en su amor.

«Ya al anochecer, tenemos las vísperas con la Misa, hora cumbre de nuestro día, en que unimos a la oblación de Dios nuestra humilde ofrenda, compuesta de las pequeñas migajas de cada día, que pretenden ser cada vez más ricas en amor del Padre y en favor de su Iglesia. Terminamos el día después de la cena con las Completas y el canto de la Salve mariana.

«En un esfuerzo por la actualización del monacato, .../... pretendemos formar pequeñas familias en monasterios pequeños, donde se viva la pobreza como bienaventuranza y Don del Espíritu, que es desasimiento, libertad, y, sobre todo, verdad y amor a Jesús pobre, y donde se estimule el estudio de la Biblia, y, sobre todo, la oración contemplativa, máximo grado en la escala de valores monacales y cristianos. Para ello, ponemos gran cuidado en la selección de vocaciones y en mantener el hombre en disposición de realizarse. Por esto damos importancia a que todos disfruten de suficiente descanso, sean las comidas sanas y suficientes, y se tengan aquellas expansiones necesarias para mantener al sujeto sano y equilibrado, para mejor alcanzar los fines de tan alta vocación, mediante una conveniente formación religiosa y sacerdotal, según las actitudes de cada uno.

«Para aquellos que vienen a nosotros para compartir nuestra vida, disponemos de una hospedería, donde pueden pasar algún tiempo, donde les ofrecemos el fruto de nuestra contemplación y de nuestro trabajo. Y dando de vez en cuando algunos retiros y ejercicios espirituales.

«Para más estimular nuestra oración y estudio de las Sagradas Escrituras tenemos unos *Cursos de Oración* una vez al mes, al que asisten unos grupos de seglares que forman una familia externa al monasterio, pero profundamente vinculada a nuestros ideales, viviendo con la Iglesia que ora y medita, que es la *Iglesia del desierto*.

«Una gran aspiración es fundar otras casas sobre este modelo, en América y África; por esto deseamos vivamente despertar vocaciones, hombres jóvenes y maduros, que sientan cierta inquietud sana para realizarse plenamente y entregarse de una vez para siempre en los brazos de Dios que les llama. Auténtica familia monástica, no habrá más que un alma y un corazón en Dios, sin diferencias entre sacerdotes y hermanos, con los mismos derechos y obligaciones, a excepción de aquellos que son exclusivos de los sacerdotes.

«No muy lejos del monasterio tendremos algunas ermitas para aquellos que Dios llame a una vida de más oración y retiro».

Un programa ascético-místico que intenta florir al present amb arrels en els ideals monàstics de la més pregonada Età Mitjana.

**

La present ruta, com ja s'ha dit, la començam a Sóller i l'aturam davant la Torre de Sa Seca. El seu desenvolupament és: Des de Sóller fins el Coll de Bàltx d'Amunt, suau camí carreter, sempre de pujada, fora d'un bocí més horitzontal al final. Des de Bàltx d'Amunt fins Bàltx d'Avall, el mateix camí —o la drecera del de ferradura— sempre davallant. Des de Bàltx d'Avall fins el Coll de Sa Costera, el vell caminet de ferradura de Na Cavallera, en forta pujada. Des del Coll de Sa Costera fins la Torre de Sa Seca, una mica de tirany al començament, i, després, escalada a la brava per un coster aspre, i, a trossos, bastant brut.

Si en la sortida s'intenta no més aquest objectiu, i no el circuit complet fins Sa Calobra, per a tornar a Sóller, si no se vol fer pel mateix camí de l'anada, es pot davallar de Sa Seca pel seu coster sud-occidental fins el llit del Torrent de Montcaire —empresa que pot resultar una mica aventurada—, i, assolint el Pas de Sa Cordellina, tornar al Port de Sóller pel camí de Ca'n Verí. I, al port, prendre el tramvia fins el poble.

O, si les forces ho donen, o el temps, o el grup és arriscat, deixant de banda el Pas de Sa Cordellina, es pot pujar pel Pas de S'Heura fins Bàltx d'Amunt, i tornar per altre camí a Sóller. Qualcuna d'aquestes variants està descrita al fascicle n. 2 d'aquesta obra de les RUTES.

Qualsevol dels darrers cassos completa un circuit digne dels més arriscats i esforçats excursionistes i muntanyers.

RUTES PUBLICADES

- 1.—Pollença - Castell del Rei. (Edició en mallorquí exhaurida).
- 2.—Port de Sóller - Balitx d'Amunt - Sóller (Pel Pas de S'Heura).
- 3.—Lluc pel camí vell de Selva.
- 4.—Valldemossa - Sa Gubia. (Per Pastoritx i Muntanya).
- 5.—Lluc - Torrent dels Boverons - Lluc. (Pel Pas de Sa Mata).
- 6.—Mortitx - Cova de Ses Bruixes - Mortitx. (Edició en mallorquí exhaurida).
- 7.—La Carretera a la Calobra. (Per Selva i Caimari). (Edició en mallorquí exhaurida).
- 8.—Sant Jordi - Puig de Galdent - Sant Jordi. (Per la Vall de Punxuat).
- 9.—Sollerie - Puig d'Amós - Sollerie. (Per Comasema).
- 10.—Establiments - Pouet de Sobremunt - Establiments. (Per Sarrià i Bunyolí).
- 11.—Pollença - Puig de Ca - Pollença. (Per Es pujol i Fartàritx des Racó).
- 12.—Santa Maria del Camí - Avenc de Coanegra. (Pel Torrent del Freu).
- 13.—Mortitx - La Malé. (Per Pedruixella i Ariant).
- 14.—Castell d'Alaró.
- 15.—Torrent de Pareis. I) Escorca - L'Entreforc i La Fosca.
- 16.—Torrent de Pareis. II) L'Entreforc - La Calobra.
- 17.—Mancor de la Vall - Massanella. (Per El Rafal i Els Tossals Vells).
- 18.—Font des Garbell.
- 19.—La Capella Blava.
- 20.—Artà - Ermita de Betlem.
- 21.—Sóller - Puig de l'Ofre. (Pel Barranc de Biniaraix).
- 22.—Orient - Serra de la Rateta - Orient. (Per Comasema i el Pas de Na Maria).
- 23.—Alaró - Talaia de Ca's Reis. (Pel Pas de S'Escaleta).
- 24.—Puig de Randa. (Des de Algaida, per Castellitx i Albenya).
- 25.—La Trapa. (Des de S'Arracó, per Ses Basses i el Cap Fabioler).
- 26.—Torre de Lluc.
- 27.—Morro de Sa Vaca.
- 28.—Volta del Puig Roig.
- 29.—Puig de Bonany (Des de Petra).
- 30.—Torrent d'Almadrà.
- 31.—Pollença - Cales Castell i Sant Vicenç (Pel Pas dels Pescadors).
- 32.—Lluc - Sa Coma (Per Ses Figuerols i el Portell del Vent).
- 33.—Puig de N'Alí. (Des de Caimari per Els Horts). (Edició en mallorquí exhaurida).
- 34.—Puig de Sa Creu - Sa Mola. (Des de Caimari, per Ses Rotes i Ca'n Bajoca).
- 35.—Ses Basses de Moritx. (Edició en mallorquí exhaurida).
- 36.—Camí vell de Pollença a Lluc.
- 37.—Lloseta - Ses Cases Noves. (Per S'Estorell i Biniatzen).
- 38.—Torrent del Gorg Blau. (I. Almallutx - Gorg Blau - Turixant).
- 39.—Torrent del Gorg Blau. (II. Turixant - S'Entreforc).
- 40.—Sa Talaia de La Victòria (Alcúdia).
- 41.—Puig des Verger. (Des de Biniaraix, pel Coll d'En Cer i el Portell de Sa Costa).
- 42.—Península de Formentor. I Port de Pollença - Cases de Cala Murta
- 43.—Península de Formentor. II. Cases de Cala Murta - Punta del Far.
- 44.—Puig d'Inca.
- 45.—Sa Comuna de Bunyola.
- 46.—Puig de N'Eimeric.
- 47.—Sa Mola des Ram. (Des d'Esporles per l'ermita de Maristella).
- 48.—Fornalutx - Montnàber. (Per les barrancades d'Es Racó i S'Olivaret).
- 49.—Serra de Ternelles. I. Pollença - Coll de la Roteta - Pla de les Mates Vells.
- 50.—Serra de Ternelles. II. Pla de les Mates Vells - Pollença.
- 51.—Puig de Sant Miquel. (Des d'Alaró, per la Font Figuera i S'Alcadena).
- 52.—La Vall dels Bini. (Des de Fornalutx, per Montcaire i el Coll des Cards Colers).
- 53.—La Muntanya de Montcaire. (Des de Sóller, pel Mirador de Ses Barques i el Pas des Pinot).
- 54.—La Vall dels Bini. (Des de Cal's Reis, per la Coma de Bini y el Pas de S'Argentó).
- 55.—Es Clots Carbons i Ses Monjoies. (Des d'Es Bosc, pel Camí de la Barra, el Pas de S'Estaca i el de Ca'n Termes).
- 56.—Puig de Massanella. (Des de Mancor de la Vall, per la Font Nova i la Font de S'Avenc).
- 57.—La Serra del Cavall Bernat.
- 58.—Puig Tomir. (Pel Pas del Diable).
- 59.—Castell de Santuari - Puig de Sant Salvador (Felanitx).
- 60.—Coma de So'n Torrell - Pla de Cúber.
- 61.—Península d'Artà. (I. Part interior).
- 62.—Península d'Artà. (II. Sa Talaia Moreia).
- 63.—La Vall d'Ariant. (I. Caseta dels Milicians).
- 64.—Vall d'Ariant. (II. La Font Gallarda .La Ferradura. El Cingle Verd).
- 65.—Puig d'En Gironella. (Per Llinàs i el Coll de Tirapau).
- 66.—Puig de Massanella (Des de Lluc per Comafreda).
- 67.—Puig Caragoler de Femenia. (Volta i pujada, des de Mosset).
- 68.—Puig de Galatzó. (Per Es Ratxo i Galatzó).
- 69.—Sóller - Sa Calobra. I. Sóller - Torre de Sa Seca.

EN PREPARACIO: algunes altres.

Preu:
160 pts.
Subscriptors, primer llançament:
150 pts.

Depòsit Legal P. M. 47 - 1975.
Es propietat de l'autor.
Prohibida la reproducció.
© Jesús García Pastor.

Fotografies i text: revelat, ampliació, unió de les fotografies
i direcció de la edició: Jesús García Pastor.
Traducció del castellà.
Gràfic de l'itinerari: Melcior Rosselló Simonet.
Imprès per Miquel Ferrer Sureda.
Grabats: Grabograf, S. A. (Madrid).
Paper: «Printover», fabricat per Sarrió C. A. P.